

પ્રવાણ મોહપત્ર

ભા. ૨૦૬૪

નાદાનકી દોસ્તી ઓર હકા જંમલ.

નાટક દો બાબકા.

વાસ્તે ગીરે હે વીકટોરીયા નાટકકે
સ્તીક કીયા

મુનશી માહમુદનાયાં મુતબલુસ બ રોનકને
ઓ ૨

છાપકે ઈજહાર કીયા વાસ્તે ખાસો આં મકે,
માલિકાને

ગીરેહ વીકટોરીયા નાટકકે હુકમસે

જેહાંગીર બેજનજ કરાંની ઓર કાવશજ પેસતનજ શરાફને

નખાને ઉર્દુ બ હર્ફે ગુમરાતી.

ALL RIGHTS RESERVED.

સબ દાઅવા માહફુજ કીયા હુએ.

મુન્મયઈ,

અલાયન્સ પ્રીટીંગ પ્રેસ, નાં ૭ મરીન સ્ટ્રીટ,

કાવશજ પેસતનજને છાપા હુએ.

ઈસ્કસ ૧૮૮૪ ઇસ્ત્રેજ.

કીમત છે આને.

૨૦૬૪

પંવાળે મોહપ્પત

ભા. ૬

નાંદાંનકી દોસ્તી ઔર જીકા જંખલ.

—:૦:—

નાટક દો બાબકા.

—:૦:—

વાસ્તે ગીરોલે વીકટોરીયા નાટકકે,
તસ્નીફ કીયા

સુનશી માહુમ્મદીયાં સુતખલ્લુસ બ રૌનફને
ઔર

છાપકે ઇજહાર કીયા વાસ્તે ખાસો આમકે
માલેનાંને

ગીરોલે વીકટોરીયા નાટકકે હુકુમસે
જેહાંગીર ખેજનજી કરાની ઔર કાવશજી પેસતનજી શરાફને
જબાને ઊર્ફ બ હુપ્પે ગુજરાતી.

—
ALL RIGHTS RESERVED.

સખ દાઅવા માહુકુજ કીયા હુએ.

—

મુંબઇ,

અલાયન્સ પ્રીટીંગ પ્રેસ, નાં ૭ મરીન સ્ટ્રીટ,
કાવશજી પેસતનજીને છાપા હુએ.

—
ધં સં ૧૮૮૪ હિજ્રી.

તખ્તએ નાટક.

- ૦ શાહે જમાન મુલકે ધરાકા પાદશાહ.
- * મહેરજાં શાહે જમાનકા પીસર, રાહતેરકા મઆશુક.
- જાનેજાહ વાલીએ શાંમકા ફરજ-દ, આલમ જાનકા આશાક,
રાહતેરકા ભાઈ.
- પુરશહીર વાલીએ શાંમકી મનકુહાકા પીસર.
- શાશનબખ્ત વાલીએ શાંમકા વજુરે આજમ. [નહાર.
- પીર મદ શરકીસ્તાનકે તકીયેકા ફકીર, જાને જહાંકા પાલ-
દીલાવર વાલીએ શાંમકા વજુરે દુયમ.
- ચકીન વાલીએ શાંમકા વજુરે સુયમ.
- નેકબખ્ત ધરાકા પાદશાહ શાહે જમાનકા વજુર.
- મજુજ શાહે જમાનકા કુતવાલ.
- નુરજહાંન વાલીએ શાંમકી દુસરી ખીખી-ખામદ શાહે જમા-
નકી મલેકા.
- આલમજાન શાહે જમાનકી મલેકાએ ખાસકી દુખતર-જાને
જહાંકી મઆશુક.
- રાહતેરકા વાલીએ શાંમકી મરહુમ મલેકાકી દુખતર-મેહર
જમાંકી આશાક.

મુકામ

ધરાક-શામ.

મુખબની તા. ૩૦ મી જુન શને ૧૮૮૩.

આ નાટક શને ૧૮૪૭ ના ૨૦ માં આકટ તથા ૧૮૬૭ ના ૨૫ માં આક.
પ્રમાંજી રેજીસ્ટર કરાવીઓ છે, અને તે ઉપરનો સઘલો હક “વીક્ટો-
રીઆ નાટક મંડલી” ના માલેકો મીસીઅરસ દાદાભાઈ
રતનજી હુંડી, ખરશેદજી મેહેરવાનજી બાલીવાલા, ધનજી-
ભાઈ ખરશેદજી ઘડીઆલી અને ડોશાભાઈ પ્રરદુનજી
મગોલ એવોનો છે. માટે ઉપલા માલેકોની પ્રવાનગી વીના
કોઈએ એ નાટકનો કોઈખી ભાગ કરી ખતાવવો નહીં.

તથા આ યોપડી છપાવી પ્રગટ કરવાનો તમામ હક્ક મીસીઅરસ
જેહાંગીર બેજનજી કરોણી તથા કાવશજી પેશતનજી શરાપુને
માલેકોએ વેચીઓછે, માટે એઓની પ્રવાનગી વગર કોઈએખી છાપી પ્રગટ
કરવો નહીં.

પ્રવાળે મહોખ્ખત

૭૬

નાંદાનકી દોસ્તી ઓર જીકા જંજલ.

—:૦:—

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

—◆—
દીવાનખાના.

[શાહેજમાનકા અપની મલેકા નુરજેહાંનકે હમરાહ
ખએહે હુવે નજર આના, પ્રવાસોંકા પંખા ઝુલાકર
ખીદમત ખળ લાંના.]

કાલીંગકા—હુંખી—ટોપીવાસે સાંવરીયા—તર્જ.

નુરજેહાંન—મેરે જશાંન આફા, હો ફાયમસદા,
તુમ પર હએ હમ ફરખાંન આફા—મેરે
આદીલ હો તુમ, દરીયા દીલ હો,
જગકે સુલતાંન આફા—મેરે
શાહાને આલમ, હએ તરે હરદમ,
જેરે ફરમાંન આફા—મેરે

કલ્યાંન—ગજલ—નવકકા ઐસાબી હોતા હએ—તર્જ.

નુરજેહાંન—કયું ન શાહ તુમપ બલા સાયએ સુખડાંન રહે,
રોએ શખ આપ રાફયતકે નીગાહખાંન રહે—કયું

૪ પંવાળે મહોખ્યત ઊર્ધ્વ, નાંદાનકી દોસ્તી ઐર જીકા જાનલ.

અદલસે તેરે એક આલમકો હુવા અમ્નો અમાન,
શેરેનર, આહુએ સાહરાકે નીધાહ્યાન રહે—કથું.
વાઅદએ અદલ નહીં કીસ્સે કીયા તુમને વક્ષ?
પર ફરાંમોશી મેરે સાંથ હુએ રહે ધ્યાન રહે—કથું.

મજકુરે તર્જ.

શાહેજમાન—આપકે કાકુલે મુશકીમે ગીરફતાર રહે,
શાહદ ઇસ વાસ્તેહી એસે ખતાવાર રહે—આપકે.
કોનસા વાઅદાં નહીં તુમસે કીયા હુમને વક્ષ,
આપકે ચાર રહે, આપકે ગમખવાર રહે—આપકે.
પહેલા શૌહર જ્ઞે તુમારા થા બહો શાહેઆલમ,
જીસ્સે કયા મેરે નહીં તુમપ ફીજી પ્યાર રહે?—આપકે.

મુસદ્દસ.

નુરજહાંન—આપસા શાહહી અગર હોવે વક્ષદાર નહીં,
ફેર વક્ષ રૂએ જમીંપર રહે જીનહાર નહીં.
રહે નહીં કહેતી કનીજકય તુમે પ્યાર નહીં,
પર બહો તાહમ હુવા પુરા મેરા ઇફરાર નહીં.
કય મુએ વક્તે નીકાહ આપને ફરમાયાથા?
ખ્યાહ લડકેસે મેરે લડકીકા ઠાએરાયાથા?

શાહેજમાન—તુઝસે વાઅદા થા રહેસમ, અખ બહો મુએયાદ હુવા,
યાદ જ્ઞે તુને દીલાઇ મએ ખહોત શાદ હુવા.
આજહી ઘર તેરે ફરજન્દકા આપાદ હુવા,
પંવાસેં બહો લાવો ખજ જ્ઞે તુમ્હે ઇરશાદ હુવા,
યાને શાહજાદીકો લે આવ, અખ ન દેર કરો.
ઊસકે દીદારસે આંખોંકો મેરી સેર કરો.

[પંવાસોંકા જાંના, ઐર પુરશહીરકા આના.]

પીલુ—લાવની—કાંન ઊઠાવો ખોલોજ આંખેં.—તર્જ.

પુરશહીર—મેરે પીદર હો, રશ્કે કમર હો, ખેટા તુમારા મએ પ્યારા,
ખસ્તી, હસ્તી, હુ મએ તુમારી, ઘરકા તુમ્હારે હું તારા—મેરે.

આફીલો ફજીલ, આમીલો ફામીલ, તુમને ખનાયા હએ મુઝકો,
પહલે પીદરને, ળો ખેલુનરને, કુચ્છ ન સીખાયા હએ મુઝકો.
અએ મેરી મા કયા, અચ્છા તુને પાપ દીલાયા હએ મુઝકો,
કેસા કેસા, દે કર પૈસા, ઇસને સભયા હએ મુઝકો.
તુમ અએ પાવા ચાહો ન ઊસે, ભાઇ મેરા હએ નાકારા,
ખસ્તી, હસ્તી, હું મએ તુમારી, ઘરકા તુમહારે હું તારા—મેરે.

અએત.

નુરજેહાંન—[ખફીસે] ન ખકખક કર ઇતની અરે ખેઅદખ,
શાહેજમાન—[હંસ કર] હએ ખચ્યા અભી, કર ન ઇતના ગજખ.

[આનાં મહેરેજમાંકા સાત આલમજાનકે ઐર આદાખ પજાના.]

પરજ—મસનવી—ચહેતો મજનું હી હોગા દીવાના—તર્જ.

મેહેરેજમાં } અખખાજન અર્જ કરતે હએ આદાખ,
આલમજાન } સુમ કદમોકો હોતે હએ સેરાખ.

મા હએ તસલીમ અર્જ આપકોભી,
અસ્સલામ અએ ખીરાદર જેહાંતાખ.

પુરશકીર—શાહજાદા મએ તુમસે ખડા હું,
કેસા ખીજમતમે ફેરભી ખડા હું.
તુમ હો નાંદાંન ઐર મએ હું દાંના,
ઇલમભી મએને અચ્છા પહુ હું.

શાહેજમાન—રહો જુદા મેરે તુમહે અખસાર,
શાદ હું મએ તુમે દેખ હરપાર.
મર ગઇ જખસે માંદર તુમારી,
તખસે તુમપર ખહોત હએ મુઝે પ્યાર.

નુરજેહાંન—સદકે હું દોનુ જાને જહાંકે,
ગો હું લાયક તુમારી ન માંકે.
હું કનીકજ તુમારે પીદરકી,
હુદક હએ મુઝપ શાહેજમાંકે.

૬ ખવાળે મહોખ્યત ઊર્ફ, નાંદાનકી દોસ્તી ઝીર જીકા જાંબલ.

પુરશહીર—વકત તાઅજીમકા ચહે કહાં હએ?

ગો પીદર અપના શહેજમા હએ.

હએ અદખકા રાઝયતકોહી હફ

મએ જીગર, તુ પીસર પેગુમાં હએ.

અબીયાત.

નુરજહાંન—[ધમકા કર] ખોલના આતા નહીં, તો પેઅદખ પામોશ હો,

પુરશહીર—મેરી ખાતાં કે સમઝનેકા તુમહે કયા હોશ હો?

શાહેજમાંન—પેસમઝ લડકા હએ, કયું ઇસપર રાજખકા જીશ હો,

મેહરેજમાં—આ ખીરાદર રૂઠ મત, તુ મુઝસે હમ આગોશ હો.

[દોનોકા ખગલગીર હોના.]

શાહેજમાંન—હએ હફીફી ભાઈ અએ પેટી તેરા મેહરેજમાં,

પુરશહીર અખ હોવેગા લેકીન તુમારા જાંને જાં.

ઇસ મલેકાસે નીકાહ મેરા હએ ઇસ ઇફરરદા,

ચૌહર ઇસકા પેટા હોવે તુઝસી ખરખુરદારકા.

ઇસ લીચે શાદી તેરી હોવેગી ઇસે નાજની,

રાજી તુખી હોવેગી મેરી રજા પર ખીલ-ચફી.

મુખમ્મસ.

[તઆજજીખ હોના આલમજાનકા.]

આલમજાંન—અએ પીદર ચહેકીસ તરહસે આપકા ફરમાંન હએ?

પુરશહીર અપના હફીફી મેરા ભાઈ જાંન હએ.

ઇસકી દાયાહી મેરી દાયાથી, ચહેબી ધ્યાંન હએ?

દુધભાઈસે નીકાહ કખ હોતા અખખાજાંન હએ?

આપહી સોંચો કહેનેકી મુઝકો નહીં ઇમકાંન હએ.

શાહેજમાંન—તુતકએ માંદર પીદર જી એક હો, બહો ભાઈ હએ,

કયા હુવા તુમ દોનો ખચ્ચોંકી અગર એક દાઈ હએ?

ઇસ મલકોને ચહેલડકા પહેલે શાહસે લાઈ હએ,

ખાચદ ઊસકે મર્ગકે મેરે નીકાહમે આઈ હએ,

ઇસે કયા હરકત હએ, ફેર શાદીકી કયું મોદાઈ હએ?

મેહરેજી માં—હો ન ખેઅદખી પીદર, તો કુચ્છ કઈં મએં ફીલોફાલ,
 દુધભાઈસે નીકાહ હરગીજ નહીં સાહેબ હલાલ.
 આદમીકો હએ ચહે લાજુમ, દુધકા રખે ખીયાલ,
 જનના ધનસાનકો ગુદેકા હએ અએ મહાલ,
 કીસકે ધરમે કીસકા ગુદકા હએ, ચહે જનને જુલજલાલ.

પુરશાદીર—ગાએકે ઐર ભએં સકેભી આદમી હએં શીરખવાર,
 જનકે ખચ્ચોંકે ન કયું ભાઈ ખહેન કરતે શુમાર?
 માંકા પીના દુધ, ઐર ભાઈકા કર લેના શીકાર,
 ઐર ખાંના ગોસ્ત જીસકા કાટ કર લએલો નહાર,
 કયા દલીલ અચ્છી હએ તેરી વાહરે વાહ! હુશીયાર.

આલમજાન—ફઈ હએ ભાઈ ખહેત, હએવાંન ઐર ધનસાંનમે,
 ચહે મસલ કીસ તરાહ આવે આદમીકી શાનમે?
 ખેટેસે જાહજ નીકાહ હએ માંકા સખ હએવાનમે,
 નેકો ખદકો જનનેકી કખ હએ ંહો ધમકાનમે?
 ંહો હએખે મજહુખ, પ હમ હએં મજહુખે સુખહાંનમે.

નુરજેહાંન—કીસકા મજહુખ, કીસકી મીલલત, આદમીકે ફૂન હએં સખ,
 આયાયા મજહુખ ખુદા સમજનેતો હમ તુમકો કખ?
 ખાકસે આએ હએં, ફેરખી ખાકમે જાએંગે દખ,
 કીસકી જાનનત, કીસકી દોજખ, હએં ખને ફકિ અજખ
 જુઠ કહેનેમે ખની આદમખી કરતે હએં ગજખ.

સુદસ.

મેહરેજી માં—હોતા ગર દુ-યાંમે અએ માદર નહીં દીનો ધરમ,
 આદમી કહેલાતે કયું? રહે જાતે સખ હએવાંન હમ.
 સારે હએવાંનાતપર ધનસાં હએ ગાલીખ દમ-ખ-દમ,
 સદફ્ર ચહે મજહુખકા હએ, ધસમે નહીં કુચ્છ ખેશો કમ,
 ધસ લીયે રખતે હએં પ્યારા અપના મજહુખ આદમી,
 માને જા મજહુખ નહીં, હએ ંહો ભલા કખ આદમી?

૮ ખવાળે મહોખ્ખત ઊઠે, નાંદાનકી દોસ્તી ચૌર છકા જાનલ.

અબીયાત.

શાહેજમાન—છોડ દો મજહુબ તુમારા, ચહે નહીં કહેતે હએ હમ,
ખાપકેતો હુકમ પર જાલીમ રહે. સામેત કદમ ?

આલમજાન—ખાપ ફરમાવે અગર ખચોંકો મજહુબસે ખીલાફ,
સર કટાંના, પર ન સુના, લીખખા હએ મજહુબમે સાફ.

શાહેજમાન—જબ કયા સચહી તોહોગે તુમ ચહે મેરે ફરમાનકો ?
હો ન અએ ફરજંદો જુદદી, રખખો પ્યારી જાનકો.

મેહરેજમાં—જાન જાએતો ખલાસે, પર નહીં મજહુબ છુટે,
સખ છુટે તો ખઝેર, લેકીન હમસે ખાલીક કખ છુટે ?

નુરજહાંન—ગર છુટા ખાલીક તો તુમકો શાહા લેવેગા સમ્બાલ,
શાહા તુમકો છોડે, તો ફેર કેસે હાંગે પાએમાલ ?

આલમજાન—કીસ્સે બહો પામાલ હો, જસકો કરે મૌલા નેહાલ,
એક ગજલ તુમકો સુનાતી હું મએ દેખો હસપે હાલ.

જુલા—ગજલ—ખલાએ જુલફે જાંનાકી—તર્જ

ખની આદમ ન હો ગાશીલ ખુદાકી મહેરખાંનીસે,
હએ તેરી પાક હસ્તી એક કતરે ગ-દે પાંનીસે—ખની
અગર હુ-યાકા હએ તુ શાહ, ન ઉસપર ફપ્પ કર ગુમરાહ,
શીજુ તુઝસે કહ જુબહ, ઉઠે હએ દારે ફાંનીસે—ખની
ગદાકો પલમે ગર ચાહે તો મૌલા ખાદશાહ કર દે,
જેહાંકે શાહકો લહેજમે મીઠા દે હુકમરાંનીસે—ખની

અબીયાત.

શાહેજમાન—[ગુસ્સેસે]

ગચે ન મેરે તાખએ ફરમાન હોગે તુમ ?
કહે દેતા હું કે લાયકે જુદાંન હોગે તુમ.

આલમજાન—જુદાંમે રહેનેકા હમે પૈકો ખતર નહીં,
ચહે હુકમ આપકા તો સુને અએ પીદર નહીં,

શાહજહાન—એસા હએ ? જખતો લે આ સીપાહીકો પુરથઢીર,
કુએદ ઇસ હટેલી લડકીકો તા બહો કરે જુર.
જસ પાગમેકે વાલેદાકી ઇન્કે કુઅ હએ,
કુએદ ઉસમે રહે હે લડકા, પસ ઇસ પર રહે જખ હએ.

[પુરથઢીરકા જાના, મેહરજહાનોં આલમજાનાંકા ગમસે
ગરદન ઝુકાના—નુરજેહાનકા અંશુરતે હએરત દંદાનમે
લેનાં, પાદશાહકે એહરેકા ગએઝી ગજખમે દીખાઇ દેના.]

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

બા ગ.

[શાહજહાની રાહતેરહકા ખવાસોંકે હમરાહ બેકુસરી
કરતે હુવે આના.]

ઝીન્ઝોટી—ગજલ—ગઈ એક ખ એક જ્ઞે હવા પલટ—તર્જ.

રાહતેરહ—

અએ નસીમ જખ તુએ જાંતુ મએ, મેરે ગુલકી જુતુ મચનસે લા,
તુએ હએ કસમ ઊસકે જુલફકી, હો ખુતનમે તુ તો ખુતનસે લા—અએ.
તુએ રહેનાંથા ગર હીજખમે, શખકો આયા કયું મેરે ખવાખમે ?
મેરા દીલ પડા હએ અજખમે, આ કર ઊસકો રંજે મોહનસે લા—અએ.
મએ હું કુસ્તા એક શાહસવારકા, કયા ઠીકાંના મેરે ગુખારકા,
જસે શૌક હોવે મજારકા, લાશ મેરા ચર્ખે કોહનસે લા—અએ.
[રાહતેરહકા ગમ ખાંના, ખવાસોંકા મનાંના]

જુલા—પરહન્સ—ગજલ—ખહોત સહી તોરી—તર્જ.

ખવાસે—રહે કયા આજ શાહજહાની વાહશત હએ તુમકો ?
ખીયાલી સનમસે કયું ઉલફત હએ તુમકો ?—રહે.
કહીં ખવાખકી સચ્ચી હોતી હએ ખાત ?
અજખ તરહકી રહે મોહોખત હએ તુમકો ?—રહે.

૧૦ ખવાળે મહોબ્બત ઊર્ફ, નાંદાનકી દોસ્તી ઓર છોકા જન્મલ.

હુવા વફતે દરબાર ચલીયેગા સરકાર,
લીખાસ અખ પહે-નેકી આદત હુએ તુમકો—ચહે.

[દાપેલ હોના રૌશનખખત વજરકા.]

અબીયાત.

રૌશનખખત—શાહજાદી જલ્દ ચલીયે કે દરબારે આમ હુએ,

રાહતેરહ—દરબારકો તુમારે મેચ અખ સલામ હુએ.

રૌશનખખત—કીસ તરહકી સુનાતેહો ચહે ખાત હુમકો આજ,

રાહતેરહ—અખ તખત મુઝકો ચાહીયે ઓર ન તુમારા તાજ.

રૌશનખખત—કુચ્છ ખાતભીતો દીલકી હમે તુમ સુનાંધયે,

એકદમહી દીલ ન રાજસે અપના ઉઠાધયે.

ભએરવી—ગજલ—તેરે માની-દ અગર—તર્જ.

રાહતેરહ—ન શોફે શાહી હુએ હુમકો, ન જોફે માસીવાઈ હુએ,

હમે મન્જુર ખસ એક શાહે ખુખાંકી ગદાઈ હુએ—ન.

મેરા દીલ નીંદમે લુટા, લુટેરેકો પકડ લાવો,

કહો ચહે તેરે આશકને તુએ ઓરા લગાઈ હુએ—ન.

ઠહો જખ હુજદીદા નજે ધુસ ગઈ આંખોંકે રસ્તેસે,

પુકારા દીલને પકડો, મુઝપ ઓરોંકી ચડાઈ હુએ—ત.

મુસદ્દસ.

રૌશનખખત—આપકો શાદીકીહી ખવાહીશ હુએ શાહજાદી અગર,

તો જમાંમતસે વજરોંકે સલાહ હો પેશતર.

કોન હુએ ઠહો ઊસકીભી કર દીજયે હુમકો ખખર,

દેંગે હુમ સારે જવાખ, હસ્તો નસખકો દેખ કર,

ઠહો જવાં કોઈ અગર હોવેગા લાયક આપકે,

તખતો સખ હો જાએંગે શાદીકે શાયક આપકે.

રાહતેરહ—ઈસ્કમે અએ ખે સમઝ, હસ્તો નસખકા કયા હુએ કામ?

કર લીયા શોહર જુલએખાંને કયું હુસુકસા ગુલામ?

હો ગયા મેરા નીકાહ ઊસ યાર ખીન સખસે હરામ,

ઠહો મીલાતો ખએર, વર્ના શાહીકોભી હુએ સલામ,

પીરમદ એક શહરકે ખાહેર હુએ વાં તુમ જાવો જલ્દ,

હુએ હમાંરા યાર ઊસકે ઘર ઊસે હો આવો જલ્દ.

અબીયાત.

રૌશનબખ્ત—દેખું કયા દેતી હુએ લુગરાકી જમાઅત મશવેરા,
અપના હુએ પાપ-દે ફુલુને રીયાસત મશવેરા.
આપકે વાલીદને કી જ-નતકી જખ રૂપસત તલખ.
મશવેરા હોતા નહીં તો તુમખ કયા હોતા ગજખ?
માનેબી પ્યાલા તુમારી પી લીયાથા મૌતકા,
વારીસે શાહ હોતા ખેટા આજ બિનકી સૌતકા.
બિસકી માંકે ઐર બિસે જખકે દીયા હમને નીકાલ,
તખ મીસી હુએ ગાદી તુમકે શાહજાદી નેકશાલ.
હોગા યહુબી કામ સખ લુગરાકેહી ફરમાનસે,
સોંચો અખ ઇસ ખાતકે કુચ્છ આપહીકે ધ્યાનસે,
તકીયેમેકા પીરમદ અદનાસે અદના હુએ ફકીર,
આપકી ઐર બિસકે ખેટેકીતો હો કૈસી નજર?

રાહતેરુહ—ખાતકા અનજાંમ લા, તુ બિસકી નફરત છોડ કર,
વની મએ જોગન ખનુંગી ખાદશાહત છોડ કર.

[જાંના ખેકરારી કરતે હુવે ખવાસોંકે સાત રાહતેરુહકા.]

રૌશનબખ્ત—કયા કરું જુદ કરતી હુએ તો સખકો સમઆતા હું મએ,
રાએસે સખકી ફેર બિસ લડકેકો લે આતા હું મએ
[રવાંના હોના રૌશનબખ્તકા.]

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

ફખરતાંન.

[મેહરેજમાકા અપની માંદરકી ફખર પર ફરીયાદ કરતે હુવે
દીખલાઇ દેના.]

આસાવરી-ગજલ-અખ આજ નજર તાલખે દીદાર-તજ.

મેહરેજમા—દરીયા કયું અખસ મોતીકો પાલાયા સદકમે?

ફરતા ંહો હુવા જોહરીકી આંનકે કદમે—દરીયા,

૧૨ પવાળે મહોપ્પત ઊર્ફ, નાંદાનકી દોસ્તી ઐર જીકા જાંનલ.

ઇસ દોરમે અએ માં કયા ચતીમોંકા ઠીકાંના,
વાલીદને કમર પાંધી હએ અએઓંકી તલકમે—દરીયા.

સદ હએફ હુવે પએદા હમ ઊસ દોરે સીતમમે,
જે તેરવી સદદી કહા કરતથે સલકમે—દરીયા.

રૌનક ઊઠે આલમસે તો જીનેકા મજા કયા?

જી-દોસેતો ફેર મુદ્દે જીયાદા હએ શરકમે—દરીયા.

[મેહરેજમાંકા કપ્રકો છાતીસે લગાંના, એક જલ્લાદકા
શમસીરે આપદાર લીયે આંના, ઐર મેહરેજમાંપર
વાર કરને ચહાના, માદરકી રૂઢકા કપ્રસે પાહેર નીકલ-
આના, જલ્લાદકા ઊસે દેખ કર પહોતહી ધપરાના,
રૂઢકા દેકર દીલાસા હસકો ખુપ્પ મનાના.]

પીલુ-લાવની-ગમ્મલ-જાંનો યુનીજન દેવી હુ સારી-તર્જ.

રૂઢેમાંદર—

પૈાફ તુ કર કમ, અએ પની આદમ, મએ હું રૂઢે રવાંની,
મેરા પીસર હએ, લખતે જગર હએ, એક રહે યુસદે સાંની—પૈાફ.

ભાઇ તુ ઇસકો, ફત્લ ન કર તુ, પાહારે દોલતો હશમત,
માંલ હમાંરા, લેલે સારા, દેતી હું મએ નીશાંની—પૈાફ.

પાગકે પાહર, હએ જે પડા દર, ખોદ વહાં તુ જા કર,
નીકલે જે દોલત, તુઝકો ઇનાયત, કરતી હું મએ અએ ગયાની—પૈાફ.

[જલ્લાદકા ખુશીયાં મનાંતે હુવે જાંના.]

મુસદ્દસ.

મેહરેજમાં—મુઝકો સતા રહે હએ સીતમગાર અમ્માંજાંન,

કીસ કીસ તરાહકા દેતે હએ આજાર અમ્માંજાંન.

કયા દદો ગમમે હું મએ ગીરફતાર અમ્માંજાંન,

અપ જી-દગી હુવી મુઝે દુશવાર અમ્માંજાંન,

પાહરે ખુદા જીલા લો મુઝે અપને પાસ હમ,

ખીન મેરે ફપ્રમેલીતો હોગી ઊદાસ હમ.

મી-ઝોટી-રાજલ—દારે ફનાંસે દીલકો—તર્જ.

રહે માદર—અએ તુરે ચરમ દીલસે તાહમુલ ન છોડનાં,
 ઊમીદ હકુસે રન્જમે ખીલકુલ ન છોડનાં.—અએ.
 બુલબુલ હએ બાગબાને ચમત તુઝપે મેહરબાં,
 ગુલચીકે ખૌસે તુ કહીં ગુલ ન છોડના.—અએ.
 જલ્દી સીધારો આએ'ગે દુશમન વગર ન અબ,
 હકુમે હએ બદ તુમારે તગાકુલ ન છોડના.—અએ.
 [રહે માદરકા ગાયબ હો જાનાં.]

મજકુર તર્જ.

મેહરેજમાં—અએ તુરે દો જહાં કહું નેહાં હએ તુ ખાકમે!
 મએ પાવું તુઝકો ફેસા, કહાં હએ તુ ખાકમે.—અએ.
 યા ખાકમેડી હએ તુ યા અફઝાકપર ગયા,
 આ જાવું મએ'યે હો જો અયાં હએ તુ ખાકમે.—અએ.
 કહું તુરી બનકે આયાથા ખાખી અગર યા તુ,
 અએ અર્શે જેબ કર તો બયાં હએ તુ ખાકમે!—અએ.
 મીલ જાવું મએ'લી ખાકમે સાબીત રહે હો અગર,
 અએ રૈનકે જખીનો જમાં હએ તુ ખાકમે.—અએ.
 [ધખરાતે હુવે આના જલ્લાદકા.]

અખીયાત.

જલ્લાદ—આહુએ સાહરાએ શાહી હો ફરાર,
 આતા હએ જો સગ તુએ કરને શીકાર.
 નામ જસ બેઅફઝા હએ પુરશકર,
 અફઝ જસ પાગલસે તો હએ ઢોસોં દુર.
 ઊમકી માંદરને ઊસે ભેજા યહાં,
 દેખને આયા તેરા ખુને રવાં.
 સાથ મેરે જલ્દ ચલ અએ માંદજખીં,
 છોડ આતા હું તુએ જા કર કહીં.
 એકહીરનખી આંખોંકો ફેર મએ'નીકાલ,
 જસ મલેકા ફાહેશકો ફુંગા હાલ.

[તાફીદસે જાના જલ્લાદકે હમરાહ
 મહેરેજમાંકા.]

૬૪ ખવામે માહુખત ઉર્ફે, નાંદાનકી દાસ્તી ઐર છોકા ન'ભાસ.

આમ પહેલા—પરદા ઐથા.

કચ્છેદખાંના.

[દાખેલ હોના આલમખાનકા આહે
જારી કરતે હુવે.]

છલા-ઝી-ઝોટી-રાજલ—ચહે ખાહરે આલમમે જુન્દગી.—તર્જ.

આલમખાન—ચમનસે તુને નીકાલા સૈયાદ,
કીસ તરફ આશીયાંને બુલબુલ,
હચ્છે ખાહરે યુલ મત સમઝના તુ,
ખારાંકે લીયે હચ્છે ફુગાને બુલબુલ.—ચમનસે.
અસીર કરતા હચ્છે કયું કદ્દમમે,
તુ જુખ્ક કર હું મચ્છે તેરે ખસમે,
પડા હચ્છે તુ કૌનસી હવસમે,
જો આહતા હચ્છે જીયાંને બુલબુલ.—ચમનસે.
ચમનકા ગર તુ હુવા હચ્છે માલી,
તો તીફલ ગુન્ચેકાભી હો વાલી,
શુયુક્તા કર તુ યુલે નેહાલી,
ચહે સુન જરા દાસતાને બુલબુલ.—ચમનસે.

[આના નુરજેહાંનકા, ધમરાન્ધ
આલમખાનકા.]

કલ્યાન-રાજલ—મુર્ગદીલ મત રો વાંહાં—તર્જ.

નુરજેહાંન—

કયું હચ્છે આલમખાન શાહજાદી તુ જુન્દાંનમે,
તુઝકો કર સકતી હું દાખેલ શાહીકી મચ્છે શાંનમે.—કયું.
પુરશહર અપના જો શાહજાદા હચ્છે ઊસકો માંન તુ,
હો મલેકા મુલકકી, આ ઊસકે તુ ફરમાંનમે.—કયું.
વો દીગર હચ્છે, તુ દીગર હચ્છે. કુચ્છ તેરા ભાધ નહીં,
ખીખી ઊસકી હાકે લે જી ઊસકા તેરી જાનમે.—કયું.
પુરશહર અચ્છે મુનકારે અશરત હચ્છે તેરા નુહુ અચ્છેશ,
પડહ કલેમા ઊસકા મત પડ રન્જકે તુફાંનમે.—કયું.

‘કુમરી-રાબજી મોહ હારકી ગરજ નાહીરી—તર્જ.

આલમજાન—

બધારે મોહ મરન જીવન નાંહીરી,
તોરાછોરા, નાથ હો મોરા, માનત હયે હમરે, મન નાંહીરી—બધારે.
હરકે દવારે જાએ પુકારે, આ મોરે કીરતાર,
બેરી ઘેરે આન પડી હું, અબ હયે તોરે આધાર,
ખાકમે તન નાંહીરી, મીલત હયે મોરા, ખાકમે તન નાંહીરી—બધારે.

આસાવરી-ગજલ—અગર આપકો ગૌર—તર્જ.

નુરજેહાંન—[ગુસ્સેમે] હયે ફરજ દસે મેરે ઇનકાર તુઝકો,
કરે કયું ન જીનેસે બેજાર તુઝકો—હયે.
મયે જાતી હું, પર આલમજાં તુ સમજના,
કે અબ કયા કયા હોતે હયે આગર તુઝકો.—હયે.
[જાંતા નુરજેહાંનકા આર તલમલાંના આલમજાનકા.]

કલ્યાંન-ગજલ—દુલહન માગે સંવારન સારી.—તર્જ.

આલમજાંન—કરે કાફરો કેસી મયે જીતપરસ્તી,
ઉસે પુજી દી જીસને હયે મુઝકો પસ્તી.—કરે.
ન બેચુગી ધમાન જાં મુફત દુગી,
બહોત હયે ગીરાં બહોત હયે એ સસ્તી.—કરે.
કરે આશનાંધ કયા બાહરે જહાંમે,
હયે મીસ્લે હબાબ અપની અયે યારો હસ્તી.—કરે.
[આના જલાલકા હીરનકી આંખે હાતમે સે કરે.]

અયેત.

જલાલ—શાહજાદી કર બયાં કે મલેકા કહાંપર હયે ?
મયેને સુનાં મહેલમે કે, આધ યહાંપર હયે.

સુદસ.

આલમજાંન—શાહજાદી જો હો તેરી તુ ઊસ્સેહી જાકે પુછ,
યા તેરે બાદશાહકો ધસ જા બુલાકે પુછ.
મયે હું ગુનાહગાર ન મુઝકો સતાકે પુછ,
જાલીમ ન બેકસોંકે તુ દીમકો કુખાકે પુછ,
તેરી મલેકા બહો હયે, તો શાહજાદી મયે નકીં,
ઝુમી ખુશામદાંકી તો હું આદી મયે નહીં.

૧૬ ખવામે મોહાખ્યત ઊર્ધ્વ, નાંદાનકી દોરતી ઐર છકા જંબલ.

અખીયાત.

જલ્લાદ—કુશમન સમઝ ન, ખન્દા તેરા જાંશીદાઘ હચ્ચે,
મરે સખખસે જીન્દા રહા તેરા ભાઈ હચ્ચે.
ચીશવત મુઝે મલેકાને જે દી હચ્ચે ખેશુમાર,
મચ્ચે ઊસકે ફત્તલકો ગયા હે તેગે આખદાર,
પર તેરી મંકી રહે હુથી ફખસે અયાં,
ઐર ચહે કહા મુઝે કે “અચ્ચે જલ્લાદે બદયુમાં ?
કયા હોગા ફાચ્ચેદા તુઝે ખેકસકો માંરકે ?
જાંના હચ્ચે સખકો રખર પરવરદેગારકે.”
ચહે સુનતેકી મચ્ચે ભાઈકો તેરે નીકાલકે,
બાહરે નીયાં લે આયા હું દીદે ગીઝલકે.

[જલ્લાદકા આલમખાંનકો હીરનકી આંખે

દીખલાના.]

અખ તુબી કોઈ તરફસે ફચ્ચેદે હીરાસ છોડ,
ભાઈ તેરા મીલેગા, તુ મત ઊસકી આસ છોડ,

[પુરશદ્દરકા ખેહુદપનસે આંના, ઐર જલ્લાદકા
દો જાંતુ હો કર ચર ઝુકાંના.]

અખીયાત.

પુરશદ્દર—કયું આંનકે ખડા હચ્ચે, તુ કહે અચ્ચે નફર ચ્હાં ?

જલ્લાદ—સાહેબ ખયાંતો કીતે હચ્ચે માં આપકી કહાં ?

પુરશદ્દર—હોગી મહેલમે, કાહેકો બેહો આવેગી ચ્હાં,

જલ્લાદ—તસલીમ જખતો લીજીયે, મચ્ચે જાતા હું બહાં.

[જલ્લાદકા જાંના, ઐર પુરશદ્દરકા આલમખાંનકો
મોહખ્યત જીતાંના.]

બરહનસ—ગજલ—ગીલા સાફી સાચરે ખેનજર—તર્જ.

પુરશદ્દર—કયું આજુદા હો તુમ અચ્ચે દીજદારે મન,

તલખગારે મન આ વફાદારે મન—કયું.

મચ્ચે તેરી મહુખ્યતમે ઊલ્લુ ખનાં,

મુઝે ખ્યાર કર તુ અચ્ચે ગમખવારે મન.—કયું.

આલમજાન-૧ ઊલુ બને, યા ગધા બનકે આખે,
 ન પુત્રસે બલાભી મેરી દીલ લગાએ.—૧.
 અરે રસીઆહ અપના મુંહ કાલા કર,
 ફસમ હએ જો રેસે મુઝે મુંહ દીખાએ.—૨.
 મુખમસ.

પુરશદ્દર—ગોગ ગોરા મુંહ મેરા આતા નહીં હએ ગર પસન્દ,
 તો મએ કર આતા હું કાલા મુંહ, જો હો દીલબર પસન્દ.
 જી પસન્દ હો, તન પસન્દ હો, યા હો મેરા સર પસન્દ,
 જો પુઝે આહિ સો લે, લગીન મુઝે તુ કર પસન્દ,
 કયું નહીં કરતી મુઝે રસકે મહે અનવર પસન્દ ?
 [ઝીકસે શીરના.]

આલમજાન—

[પ્રુદસે] મહે ગધા આ જાએગા બેશક મેરે અખ દાંમમે,
 ખુખ હએ મોઢા કરું સુસ્તી કયું અપને કાંમમે ?
 [પુરશદ્દરસે] પુરશદ્દર, હું મએ નેહાયત રન્જ ઐર આલામમે,
 આહુંગી તુઝકો, તો હો જાવુંગી રસવા આમમે,
 બાધ મુઝકો માર ડાલે મેરા સુઝે શાંમમે.

પુરશદ્દર—શાહોકે આગે ભલા કર સકતા હએ મજદુર કયા ?
 ભાધ તેરા તુઝકો મારે, મહે ઊસે મજદુર કયા ?
 ઐર રસવાધકા ગમ તુઝકો અએ રસકે હુર કયા ?
 મહેનમે કર લે નીકાહતો હોગી તુ મશહુર કયા ?
 વીરપત્ની કર તુ બયાં, કે હએ તુઝે મન્જુર કયા ?

અખીયાત.

આલમજાન—મુઝકો હએ મન્જુર કે દે દે મુઝે તેરા લીખાસ,
 તા ન દારોગા મુઝે જન્દાંકા રોકે બદ હવાસ.
 યાંહાંસે મએ શહેરકે બાહેર અખ હોતી હું ફરાર,
 શાદીકા જોડા બહાં તુ લેકર આંના નામદાર,
 કરકે બાહેરસે નીકાહ, ધરમે ચલે આએગે હમ,
 હોગો શાહરતબી નહીં, મતલબકોભી પાએગે હમ.

પુરશદ્દર—અરજા, અરજા, લે અએ આલમજાન મહે પોશાક તુ,
 ખુખ હીકમત મહે નીકાલી વાહા ! તુને ખુખર.
 [પુરશદ્દરકા લીખાસ ઊતાર કર દેના, ઐર
 આલમજાનકા બેહા પહેનના.]

૧૮ ખવામે મહોખ્યત ઊર્દ, નાંદાનકી દોસ્તી ઐર છકા જાંબ.

આલમજાન—જદ આના, મુન્તજર રખના ન મુઝકો મેરી જાંબ,
પુરશદર—આતા હું ફૈરન અલી, તનમે મેરે હમે તેરી જાંબ.

[આલમજાનકા જાંબા, પુરશદરકા ખુશીયાં મનાંબા.]

આસાવરી—હોરી—તોહે લાજમ પેહી હમે—તર્જ.

પુરશદર—કીસકી દુન્યામે હમે ઐસી કીસમત,

દી ખુદને મુઝે જૈસી કીસમત—કીસકી.

બાપ પહેલા તો મેરા મુવા હમે,

ફસરા બાપ મહે શાહ હુવા હમે,

હું મમે દા બાપકા કેસી કીસમત.—દી ખુદને.

[જાંબા પુરશદરકા.]

બાબ પહેલા—પરદા પાંચવા.

જગલ.

[એક પીરમદકા યાદે દલાલીમે તસખીદ મીરાતે
હવે નજર આના. નજદીક ઉસકે જાંબેજહાંકા
આરામ ફરમામે હવે દીખલાદ દેના.]

ઝીન્ઝોટી—ગજલ—તુ તો નામકા વાકે સુમરન કર—તર્જ.

પીરમદ—

ફલકકા પરદા મલક ઊઠા દો, ઝલક દીખા દો યાર,
ઝટકકે દાંમન, મટકકે ઊઠું, અટકકે કયું હું ખવાર.—ફલકકા.

જો બાટ પાવું, તો કાટ આવું, દીખા દો કોઈ ઘાટ,
છુટેગે તુમસે, છુટેગે ગુમસે, ઊઠેગે કુમસે યાર.—ફલકકા.

તુ મસ્તે મસ્તી, તુ હસ્તે હસ્તી, મમે પસ્તે પરતી હામે!
કરમ તેરા હમે, સીતમ મેરા હમે, ઇસીસે હું નાઆર.—ફલકકા.

તેરી મદદ હમે, તો જુદમ રદ હમે, પેહી સનદ હમે પાસ,
કે તુ યંહીપર, કહાં કહીંપર, નેહાં નહીં પર વાર.—ફલકકા.

આ જોમે આલમ, શકેમે આલમ, હું મમે નશેમે ખાક,
અહાં હમે રૈનક, અહાં હમે રૈનક, કહાં હમે રૈનકદાર, ?—ફલકકા.]

[નીન્દસે ધબરાકર ઊઠનાં જાંબેજહાં દીલ-
પ્રીયારકા, ઐર ઊસકો દીલાસા દેના પીર-
મદ જુથઆરકા.]

અચેત.

કથું ધવ્વરાકે 'જીતા તુ જાનિજહાં ?
ડરા નીન્દમે કયા તુ અચે મેરી જાં ?

જીલા-બરહુન્સે—રાજલ—ગારમે ગમકે તુ આખેર—તર્જ.
જાંનેજહાં—

ખવાખમે કોઇ, ગયા હચ્ચે દીલ હમારા છુટ કર,
ચોરને જીસે હમે અફસોસ ! મારા છુટ કર.—ખવાખમે.
લોકે દીલભી મારી કાતીલને મુઝે તલવારે ધરકે,
કર ગયા ફજ્જાકે જખખી માલ સારા છુટ કર.—ખવાખમે.
યાતો દે વાપસ મેરા દીલ, યા મુઝે તુ કુતલ કર,
છુટા દીલ તો સરભી લે જા, અચ્ચે દીલઆરા છુટ કર.—ખવાખમે.
ખવાખમે ગફલતમે હુવે તુમ ઉસપ કાખીજ અચ્ચે સનમ,
વની દીલ લાતા મેરા જીભી તુમારા છુટ કર.—ખવાખમે.

અચેત.

પીરમદ—જાંનેજહાં કથું કરતા હચ્ચે દીવાંનાસી તુ ખાત ?
આયાયા કૌન ખવાખમે તેરે અચ્ચે નેક જાત ?

સુદસ.

જાંનેજહાં—વાલીદે પરી એક આપથી ગેસુ સંવારકે,
દીવાંના મુઝકો કર ગઇ નજજારે મારકે.
ઠ્ઠો લે ગઇ શભી મેરી દીલપર ઊતારકે,
મચ્ચેનેભી દીલ દીયા જીસે આખીરકો હારકે,
મુઝકો મીલા પતાભી ઠ્ઠો વાલીએ શાંમ હચ્ચે,
ઇન રોજો તખ્તપરભી જીસીકા ફીયાંમ હચ્ચે.

અખીઆત.

પીરમદ—નીસખત હચ્ચે ખેટા લાઅલકો સંગે સીઆહસે ?
મનસુખ હોતાભી હચ્ચે ગદા કોઇ શાહસે ?
સમ્મ હચ્ચેકે મુલકે શાંમકી હાકીમ હચ્ચે નાજની,
પર કીસ તરફ ઠ્ઠો હોવે બલા તેરે દીલ નશી ?
મુદ્દીસ હચ્ચે હમ, હમારે હચ્ચે નજદીક જર કહાં ?
મેજરકે જીસકા દખ્ખ સકે કોઇ દર કહાં ?

૨૦ ખવાળે માહુખત બેઠું, નાંદનખી દોસ્તી ઝોર છુકા જાન્ય

સારંગ-ગજલ—દીલ મેરા છસને લે ગયા—તર્જ.

જાંતેજહાં—ખેજર હચ્ચે પૈન, ઝોર કહો જરદાર પૈન હચ્ચે ?

ગુલ ક્રીસ જધેસે આયા હચ્ચે, ગુલજાર કૌન હચ્ચે?—ખેજર.

જરવાલોસે ગરીબ, ગરીબોસે આહલે જર,

ગર ન રીઆયા હોવે, તો સરકાર કૌન હચ્ચે?—ખેજર.

અશક અગર ન હોવે, તો માઅશક હોવે પૈન ?

ગર બાવકા ન હો, તો જકાકાર કૌન હચ્ચે?—ખેજર.

અન્ધેર ગર ન હો, તો બળલેસે કામ કય ?

રૈનક ન હો, તો તાલીમે દીદાર કૌન હચ્ચે?—ખેજર.

[આના વજરે આજમ રૈશનખખતકા કધ
આહલેકારૈકો હમરાહ લે કર, ઝોર સર
ઝુંકાના પીરમદ કે આગે.]

અખીયાત.

રૈશનખખત—અચ્ચે શાહ સાહેબ હું અર્જ પરદાજ મચ્ચે,
અબ્બ એક આપસે કહેતા હું રાજ મચ્ચે.
મલેકા જો બહો ફીશવરે શાંમ હચ્ચે,
તુમારે પ બસકા રહે પચ્ચેગાંમ હચ્ચે,
“કે જો હચ્ચે પીસર આપકા ગુલઢગર,
મેરા ખવાળમે લે ગયા બહો ફરાર,
બહો કાશીર સનમકી હુવી હું મચ્ચે રાંમ,
મેરી શાદીકા બસેલી હચ્ચે ફીયાંમ
મેરે હાતમે દીજો અબ્બ બસકા હાત,
રહે તાકે તો જીસ્ત હમ દોનુ સાત.”

પીરમદ.—મચ્ચે રખતા નહીં ભાઇ કોઇ પીસર,
હચ્ચે પાલા હુવા એક રહે લખતે જગર
હસેલી હુવા શાહદ હચ્ચે કોઇ ખવાળ,
હું રાજી તુ લે જા હચ્ચે કારે સવાળ.

રૈશનખખત—મલો અચ્ચે મીયાં ખુલ ગચ્ચે અબ્બ નસીબ,
હચ્ચે શાહી તુમહે શાંમકી અબ્બ નસીબ.

સારંગ—ગજલ—તુમ અપની ચરમ મસ્તકા—તર્જ.

બનેજહાં—શાહીસે કામ હયે ન હયે મુલતાનસે ગરજ.

હયે રાજો શય મુઝેતો મરી જનસે ગરજ—શાહીસે.

કાશીર સનમ મીલે તો હમે કુદ હયે કુશુદ,

મજહબસે હયે ગરજ ન તો ઇમાનસે ગરજ—શાહીસે.

જો મુઝકો ચહાતા હયે, મયે બસકા હું ગુલામ,

હિન્દુસે હયે ગરજ ન મુસલમાનસે ગરજ—શાહીસે.

[પીરમદકો] દો તુમ રજા તો જાકે મીલું આપને વારસે,

બરસે હયે પહેલે સાહેબે ફરમાનસે ગરજ—શાહીસે.

પરજ—કાલીંગડા—સંગદીલ હમ હોકરે—તર્જ.

પીરમદ—પ્રુદ નીગાહયાં હયે તરા, જ અયે પીસર સીધાર પુ,

દોઆ હયે મરી યેહી પાયે બસ કહી કરાર પુ.

ધરકે મજહબસે જો મુંદ ફેરા તુને અયે પીસર,

તો બાહરે હકમે કીસ તરહસે હોગા બિટા પાર પુ.

[પીરમદકો તસલીમ કરકે વજરકે સાથ જાના જાને-

જહાંકા, ઐર આંતા મહેરજમા નાતવાંકા.]

કાફી-હોરી—ગજલ—રંગ ડારા મોહકો તુને રંગારી.—તર્જ.

મેહરજમાં—લો મયેંતો અબ આયા હું ધરવાર તજકે,

ઠે પાપી જગતસે ફેર આયા હું લજકે.—લો.

હરવાલે મોહકો હરકા પતા દો,

વયેકુંટ હુંગા મયેં અબ વાકો બજકે.—લો.

ખાક લગાવું, ભયુત રમાવું,

મયેં અબ સાજ સાજુંગા સાજનસે સજકે.—લો.

જીટલા-કુંમરી—પીની પીની પ્રેમાનન્દ પ્યાલો—તર્જ.

પીરમદ—ભરે ભરે હયે ધરકકા દમ પુ,

રહેના સાખીત અયે બની આદમ પુ.—ભરે.

દીલકો લુબા કર, યાદે પ્રુદા કર,

બુલા જ આંખ સારા આલમ પુ.—ભરે.

[પયેશંપે ગીરના મેહરજમાકા, ઐર સરપર
સાયા કરના દુરવેશે જહાંકા.]

૨૨ ખવાખે મહોખ્યત ઊઈ, નાંદાનકી દોસ્તી ઓર છોકા જાનમ.

બાબ પહેલા—પરકા છૂંટા.

જંગલ-

[આલમજાનકા આંના લીખાસે મરદાનાં
પહેનકર શીકરતા હાલમે.]

આસાવરી-ગજલ—દો ઉસકા પતા અચ્ચે ઘોગોં-તર્જ.

આલમજાન—

છસે સમઝતે હચ્ચે અપની હસ્તી, ંહોહો ગધ હચ્ચે હમારી પસ્તી,
હમે નહીં જાનગીકી મસ્તી, અજલ કમર કપૂં નહીં તુ કરતી?—છસે.
હજારેં તલવોંમેછુમ ગચ્ચે ખાર, મચ્ચેં રાહ ચલનેસે અખહું ખેજાર,
અજલ સીવાકૌન હચ્ચે મેરા ગખવાર, નહીં હચ્ચે ંહોલી કમરકો કરતી.—છસે
મુજર ગધ ઊમ મેરી સારી, કી કૌનસી મચ્ચેં નામદારી,
તુમે ખુદાયા નેહોગી પ્યારી, ચહે ગમકી નાગન હચ્ચે મુઝકો ડસ્તી.—છસે.

[મારે ગમકે આલમજાનકા ખેહોશ હોના, એક
ગુલામ ફરોશકા આંનકર આલમજાનકો ઉઠા લે
જાને ચહાના.]

ખચ્ચેત.

ગુલામ ફરોશ—શુક્રે હક લાવું બળ, કે હો ગયા હચ્ચે મેરા કામ,
હચ્ચે વજરે શામકો મનજુર એક એસા ગુલામ.

[ખિહોશીએ આલમજાનકો ઊઠા લે જાંના
ગુલામ ફરોશકા.]

તમામ હુવા બાબ પહેલા.

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

દીવાનખાના.

[રાહતેરહકા મઝ દાવાએકિ દાખેલ હોના,
દરખાનકા બાહરસે પુકારના.]

બએત.

દરખાન.—નૌશાહકા અજમ આનેકા હએ ખવાબ ગાહમે,
ખવાસો નજર ન આના તુમ બનકી નીગાહમે.

[ખવાસોકા દુસરે દરવાજેસે ધબરાકર બાહર
જાના, ઐર જનેજહાંકા આંનકર રાહતે-
રહકા મ્હોખ્યત જતાના, રાહતેરહકા શરમાના.]

જીલા-રાજલ.—ફીર દુબારા ધરકકા.—તજ્જ.

જાનેજહાં.—

અએન પાકરભી ગયા હએ ઇજતરાબ અપના નહીં,
વરલમેભી છોડતે હએ મ્હોહીજબ અપના નહીં.—અએન
મ્હો ગુમાં હએ ઇનકોકે મુસાસા ગશ મએ ખાવુંગા,
પસ લીયે મુંહસે બિલટતે હએ નકાબ અપનાં નહીં.—અએન
દો કફે પા પર તરે હમ સદકે કરતે દો ગુલામ,
આફતાબ અપના નહીં, કુચ્છ માહનાબ અપનાં નહીં.—અએન
અએ સનમ એ સંગદીલ, કુચ્છ ખૌફ કર અલાહકા,
સૌ કીયે મએને સવાલ, એકભી જવાબ અપના નહીં?—અએન
[રાહતેરહકા નકાબ બિલટકર જાનેજહાંકો દેખ
ના, ઐર અપના આશક ન હોનેસે બસે
ઝીડકનાં. જાનેજહાંકાભી રાહતેરહકો દેખ કર
દુર સડકના.]

કલ્યાન-ભોપાલી—આપકા મુશ્તાફ હું મએ આધયે.—તજ્જ.

રાહતેરહકા—હાએ ! અલાહ મેરા દીલદાર મ્હો નહીં,
ખાર હએ મ્હો હો ગુલેતર મ્હો નહીં.—હાએ !
ખવાબમે મુઝકો ગયા જો મારકે,
મેરા ફાતીલ હો સીતમચર મ્હો નહીં.—હાએ !

૨૪ ખવાયે મહોખ્યત ઊર્ફ, નાંદાનકી દોસ્તી ઔર છુકા જંબલ.

જા અયે બાપ છુસકી શાદી તેર સાત,
હો ગઈ હયે કુચ્છ હો કમતર મ્હે નહીં.—હાએ !

મજકુર તર્જ.

જાંનેજહાં—આત મય હયે આપ ધખરાવો નહીં,
મેરી હો હમશીર શરમાવો નહીં—આત.
જો પરીર મયેને દેખી ખવાયમે,
હો નહીં હયે, આપ પછતાવો નહીં.—આત.
કી હયે શાદ સખને અપની મસખરી,
પર કભી બદજન મુઝે પાવો નહીં.—આત.
[જાંનેજહાંકા એક બાળુ હો જાના.]

મજકુર તર્જ.

રાહતેરફ—ખવાસોં જલ્દી આવો તુમ અબ મેરે પાસ,
[આના ખવાસોંકા]

કયા તમસખુર કરતે હયે સખ ખેહીરાસ.
જશનગાહમે હોગા શાદ કે વજર,
જા બુલા ઊસકો મયે હું ગમસે ઊદાસ.

[જાંના ખવાસોંકા, રાહતેરફકા ખવાયમે દેખા
હુવા આશકો યાદ કરના.]

બીલાવલ-રાજલ.—દીલો જાંસે શીદા હું—તર્જ.

ઊસકો તલાશ કરકે લા, અયે મેરી જાં નીકલ નીકલ,
મે ઊસકે પુઝકો કયા કહે ? રહે રવાં નીકલ, નીકલ.—ઊસકો.
ફાવીલ તુઝે ખીયાલ હયે, ફત્લકા ખૌફ હયે હસે,
શમશીરે આબદાર લા, લે હમ્તેહાં નીકલ, નીકલ.—ઊસકો.
મુશ્તાફ હું જુહુરકા, હમસોજ હુંગા તુરકા,
શાઅલા એક અપને તુરકા, કર દે અયાં નીકલ, નીકલ.—ઊસકો.
તેરેહી હન્ટેજારમે, મુઝે હયે સખ મજારમે,
આમદસે તેરી જુન્દા હો, જાંનેજહાં નીકલ, નીકલ.—ઊસકો.

[આના વજરે આજમ રૌશનખખતકા, આલ-
મજાંનકો ગુલામકે લીખામમે હમરાહ લે કર.
આલમજાનકા જાંનેજહાંકો ઝાંકના, જાંને-
જહાંકા આલમજાનકો તાકના.]

મુસદ્દસ.

દૈશનખખત—કયું યાદ કીયા હયે મુઝે શાહજાદીએ આલમ,
આજ આપકી શદી હયે, કયા? હયે શાદીએ આલમ?
દુહોસે તુમારે રહે આપાદીએ આલમ,
સબ મુંઝકી તાજીએ રહે, ઐર વાદીએ આલમ,
હમ સબમે તો હયે શાદીકી એક કુમ મલેકા,
હયેરત હયે કે હો આપતો મગમુમ મલેકા.

રાહતેરફ—મગમુમીકા બઝેસ મેરા માઆલુમ તુમહે હયે,
અએ મસખરોં સબ રાજ રહે મફહુમ તુમહે હયે.
જલતા હયે જીગર મેરા, ઐર એક કુમ તુમહે હયે ?
કુચ્છ ધ્યાનભી મજબૂતકા મેરી જુમ તુમહે હયે ?
બેગાંના યાંહાં ભિજા, મેરે ચારકો રખકે ?
લી આબરૂ મેરી, મેરે દીલકારકો રખકે ?

દૈશનખખત—શાહજાદી તુમારાતો બેહો દીલદાર પેહી હયે,
દુઆયા જીએ ખ્યાલમે બેહો ચાર પેહી હયે.
આંખોંકા તુમહારી જો હયે ખીમાર, પેહી હયે,
દુરવેશકા ધરજાંદ ખુશઅતવાર પેહી હયે,
હમ ખ્યાહાકે લાએ ઇસે કહેનેસે તુમહારે,
હયેરાંન હયે અબ રજકે સહેનેસે તુમહારે.

રાહતેરફ—ગર પેહી બેહો દીલદાર હયે, તો દીલદાર નહીં મેરા,
ભાઈ ઇસે કહેતી હું મઝે શૌહર નહીં મેરા.
અબ મુઝસે સંભલતા દીલે મુજતર નહીં મેરા,
એ મુદક નહીં મેરા હયે, એ ધર નહીં મેરા,
બસ્તીસે નીકલ દશતકો આપાદ કરંગી,
અદલાહકો ઊસ જુતકે એવજ યાદ કરંગી.

દૈશનખખત—અએ રાહતેરફ કયા હુવી શાહદ તું દીવાની ?
કયું ફેરતી હો આબરૂ પર શાહીકી પાંની ?
વુજરા ઇસે સબ લાએ હયે કરંકે તેરા જાની,
હરગીજ એ નીકાહ તુઠ નહીં સકતા હયે માની ?
બેકુદ એ જીસે તેરી હો બઝોઠગી નાહક,
તુ તખતકો ઐર તાજકો ખો બઝોઠગી નાહક.

૨૬ ખવાળે માહબ્બત હોઈ નાદાનકી દોસ્તી ઔર જુકા જાનવા.

રાહતેરૂઠ—એ તખ્ત મુબારક તુમ્હે, એ તાજ મુબારક,
અતરાકા નો આતા હમે બહો બાજ મુબારક.
દશમત હો મુબારક, તુમ્હે એ રાજ મુબારક,
સીંગાર મુબારક, એ મેરા સાજ મુબારક,
બનકી હમે હીનોમે કરાર આએગા શાહદ,
બહો આશુ કમાં, કરને શીકાર આએગા શાહદ.

[રાહતેરૂઠકા પરેશાન હો કર ચલે જાના. વ-
જુરે જાનેજહાંકા સોચકે દરીયાવમે ગોતે
ખાના.]

રૌશનખખત—ઐસીભી બલા જુદકા કહી હોગા ઠીકાના,
[જાનેજહાંકો દેખ કર.]

અએ જાનેજહાં રન્નો અલમ તુને ન ખાના.
શાહદ હમે મુકદ્દરમે તેરે તાજે શાહાનાં,
દરબારમે અબ સાત મેરી તુનેભી આના,
બહેકી હમે એ, કોન અબ હમે બલા રાજકા વારીસ?
કુએરાએંગે તુજરા કીસેભી તાજકા વારીસ.

ખએત.

જાનેજહાં—જો હોના થા સો હોગા, મગર કીજે બયાં એ,
સાહેબક નો સાથ આયા હમે, હમે કોન જવાં એ?

સુદસ.

રૌશનખખત—હસ પુસુઈ સાનીકોતો કલ મએને ખરીદા,
ચાલાક ગુલામ હમે મેરા એ રન્જ ચરીદા,
હર ઇલ્મમેભી પાતા હું મએ હસકો રસીદા,
હસ વાસ્તે રખતા હું હસે સાથ કરીદા.
અબ જએ ચલો રએંગાં ઔકાત હમે ગુજરી,
દરબારમે બોલેંગે નો કુચ્છ ખાત હમે ગુજરી.

[જાના વજરે આજમકા મઅ આલમનનો
જાનેજહાંકો.]

બાળ કુસરા—પરદા કુસરા.

—૦૦—
૬૨૫૨.

[વજ્રાવેંકી જમાઅતકા બચ્ચે કુવે નજર
આંના, વજ્રે આજમ રૌશનબખ્તકા આ-
લમજાનેા જાનેજહાંકો સાત લાંના, સબકા
શર્તે તાઅજુમા આદાબ બજાંના.]

કુસદ્દસ.

રૌશનબખ્ત—અચ્ચે સાહેબો, દો રાચ્ચે તુમ અપની તમામ અબ,
પેશ અપને આયા હચ્ચે બડા મુશકીલ રહે કાંમ અબ.
શાહજાદીકો ખીયાલ હુવા હચ્ચે રહે ખાંમ અબ,
ખેહુદા ઐસે કરતી હચ્ચે બહોતો કલામ અબ,
જીનદાર મચ્ચે ન ખ્યાહુંગી જાનેજહાંકે સાત,
હચ્ચે મરી દીલલગી કોઇ આર દીલસીતાંકે સાત.

દીલાવર—જસકેહી કહેનેસેતા ધસે હમ ખ્યાહાકે લાચ્ચે,
હમ કયા કરે જો જસકો પસંદ અબ નહીં રહે આચ્ચે.
અબ આરસે નીકાહ બહો કરેગી હચ્ચે હચ્ચે હાચ્ચે!
કયા આખર રહેગી રીયાસતકી વાચ્ચે ! વાચ્ચે !
મરીતો રાચ્ચે હચ્ચે, બહો ફકુમતસે હો પરે,
ફેર આહે જસકા દીલ જસે, દીલદાર બહો ફેરે.

અખીયાત.

રૌશનબખ્ત—કહેતી હચ્ચે ખુદહી બહો, મુઝે શાહી કુજીલ હચ્ચે,
દીલબર મેરા મીઝાતો મુઝે સબ ફુસુલ હચ્ચે.

યકીન—મર યુંહી. ખેહ્યાપસે જસકા કલાંમ હચ્ચે
તો ઐસી શાહજાદીકો અપનાં સલાંમ હચ્ચે.

રૌશનબખ્ત—કીસકો કરેંગે તખ્તનશી, રહે દો રાચ્ચે અબ,

દીલાવર—કાખીજા જો સબમ હો, જસે દીને રહે જાચ્ચે અબ.

૨૮ ખવાયે માહબ્બત લેઈ નારાંનકી રોરવી ઔર છકા જાનવ.

રૌશનખખત—જાનેજહાં પહેલે તો તુમ પડેહાંન સા,
જેબાઈસે હયે મા નહીં શાહી મહ બન સા.

યકીન—જાનેજહાં ગો તું નહીં હકુદારે શાહી હયે ?
બહો કોન હયે બથર નો સજાવારે શાહી હયે ?

જાનેજહાં—શાહોંકે ખાંનદાનસે નો જીમકીર હો,
શાહીકે કાખીલ આદમી વોહી જીરર હો.

રૌશનખખત—મતલબ કયા ખાંનદાનસે, કોઈ બથર રહે,
લેકીન હરએક સીપાહકા ઊસમે કુનર રહે.

દીલાવર—હો કર સીપાહ હર મદમકા અમ્મલ મજાકે હો,
શાઅરાકેબી કલાંમકા કુમ્મલ હસ્તીયાકે હો.

યકીન—ચેહરાબી રાખદાર હો, તીસપ જસીમ હો,
જંગી દીવર શેર હો, નાંખી કદીમ હો.

આસમજાન—ગર હો રજા થુએ તો કર મયેંબી કુમ્મલ કલાંમ,

રૌશનખખત—કહેદે નો કહેતા હયે, હુવા કયા ગર હયે તુ ગુલાંમ.

મુ સદદ સ.

આસમજાન—બહો કહેતે હયેં કે શાહા કોઈ પબને શાહા હો,
તુમ કહેતે હયેં કે માહીરે ફાને સીપાહા હો.
મહે કહેતે હયેં હર મદમકા હાળીએ જાહા હો,
પન્કા હયે કહેના રાઅમો શુજઅત પનાંહા હો.
ઔસાફ પતને હોં, ન હોં, પર દાદરસ રહે,
જેબા હયે શાહી ઊસકો, નો ફરીયાદરસ રહે.

જાનેજહાં—કયા ખુશ ખાત આપને કી વાહા ! આફરીન,

રૌશનખખત—હયે કોઈ ફયેલસુફકા બડકા મહે ખીલયકીન.

દીલાવર—શાહજાદોંસી હયે ઇસકી અમકતી કુવી જખીંન,

યકીન—કુમ્મલ ઔરબી પુછતા હું તુમે કહેદે અયે હસીંન.

શાહ વારતે હયેં ચોરોંકે મા સાહુકારકે ?

શાહ હયે ગરીબોંકે લીયે, મા આબદારકે ?

મા આ.

આસમજાન—શાહ ચોરોંકે લીયે ન સાહુકારકે લીયે,

મુલ્કીસકે વારતે હયે ન જરદારકે લીયે.

હયે બાહરે આરાગર ન તો નાઆરકે લીયે,

ન વારતે સીપાહા ન સરદારકે લીયે.

હયે ખેયુનાહ ઔર યુનાહનારકે લીયે.

મુદ સં.

જાનેજહાં—કયા ખાત હયે માનતા હું એ શ્રીશી કલાંમકો,
 રૈશનખખત—મુમ પસને તો કીયા હયે ફાગુકે નાંમકો,
 દીલાવર—હયે મ્હાંકી શાહી જેખા એ આલી મુકામકો,
 ચક્રીન—શાહ પસન્દ રાયે એ હોગી તમામકો,
 જાનેજહાં—મુમકો તો હયે પસન્દ,
 રૈશનખખત—મુએલી કુબુલ હયે,
 દીલાવર—પહેનાદો સરપે તાજ,
 ચક્રીન—સો મતલબ હુસુમ હયે.

[સખકા સફ સંવારકે ખડે હોના, વજરે
 આજમકા જા કરે તાજો કુખા સે આના,
 ઓર આમમજનકો પહેનાના.]

અ પી યા ત.

જાનેજહાં—હો નામભી તો આપકા માઆલુમ અયે જનાંખ.
 આલમજાન—શીદવીકો સારે કહેતે હયે મકુસુમ અયે જનાંખ.
 રૈશનખખત—મકુસુમ ખાદશાહ હો મુખારક એ તખ્તો તાજ,
 ફજલે ખુદાસે હોવે જહાંમે તુમારા રાજ.
 [સખકા તાઅજુમ બજ લાનાં.]

ખાખ હુસરા—પરદા તીસરા.

—૦૦૦૦૦—

જંગલ.

—૦૦૦૦૦—

[રાહતેરહકા જોગન બન કર બ હાલે પ-
 રશાંન આના.]

ઝીન્ઝાદી—ઝાજલ—જીગરસે સોજકા જો જોય ઉઠા.—તર્જ.

રાહતેરહક—

આખેસાં દસ્ત નવહીં હયે મીલા ખારસે,
 ખાખ મુદતકે મુતાકાત હવી યારસે.—આખેસાં.
 ફત્તલ ઉસ્થાફકો કર, તાકે હો ખુખાર રંગે,
 ખાખ હયે તેરી ગલી, જેખ દે ફગ્વારસે.—આખેસાં.
 બીનકે નજલકે શીકા આતેલી હોવી હયે મરીજ.

૩૦ ખવાયે માહુખ્યત બીજી નાદાનકી દોસ્તી ઔર છકા જામલ.

હમ મસીહાકા રકા હએ તેર ખીમારસે.—આવેસાં.
 દીલસે દીલ માલ ગયા, લેકીન ન માલી આંખસે આંખ,
 દોમતો સુલ્હ ફૂલી, જંગ રહા આરસે.—આવેસાં.
 દોરમે ઉસકે ન ક્યું રોનકે ઉશ્શાક ધટે,
 હમ વફાદારસે હએ, ઔર હો જફાકારસે.—આવેસાં.

[એકાએક ગયે આકે ગીરના રાહતેરહકા,
 ઔર શાહેજમાનકા માઅ આહલેકારેકે
 શીકારકો આના.]

ઝીન્ઝોટી—ઈશ્રેજી તજી—જીવો પેલી અખેલી.—તર્જી.

આહલેકાર—તેજી હીરન થા હો શહે આલમ,
 ઊસકો પકડને દોડે બહોત હમ.
 સોચે બહોતબી જાએ કહીં થમ,
 દોડ ગયા હોતો ધમ ધમ ધમ.

[દુરસે દો હીરનકુ દખ કર.]

શાહેજમાન—દોઓ હો દો હએ આહુ ચીકારે,
 જાનું મએ જાજ નો જાહે વુમને મારે.
 ચીલે અહુ લો કમાનો પ સારે,
 દોડો વર્ના કરતે હએ હો રમ રમ રમ.

[દોડના આહલેકારેકા, બાદશાહકા ફુકરાંના
 રાહતેરહસે, રાહતેરહકા હોશમે આંના,
 ઔર શાહેજમાનકો દખ કર તઆ-
 જાજુબ હોના.]

છોલા—ગજલ—ઈસ આતશે ઊલકતને.—તર્જી.

રાહતેરહ—બેદાર બખત થા મેરા ગો મએ ધી ખવાબમ,
 કીસને જગાકે ડાકા મુએ ધજતેરાબમ.—બેદાર.
 ગાફલતહીકે સખખ ગમે દુન્યાસે યે પર,
 ઔર હોકે હોશીયાર પડે પેચોતાબમ.—બેદાર.
 આરત કીયા હએ જીસને મેરા દીલ લડકે આંખ,
 દીદાર હો રહાયા મુએ ઊસકા ખવાબમ.—બેદાર.
 શાહેજમાંકા બેટા હું, બસ મહે દીવા પતા,
 ઊસે યુલને નામ રખ્યા પર અપના હીજબમ.—બેદાર.

ભચેરવી—સજલ—નહીં પાતે હયે ઐસી હમ ઐ રાત.—તર્જ.

શાહેજમાંન—તુ કીસ બાહરસે આઈ દુરરે યતીમ,
તેરા બુર્જ જોહરા કહાં હયે કદીમી—તુ.
અમન તેરા તેરસે કયું છુટ ગયા?
તુ કીસ યુલકો કુંડે હયે મીસ્લે નસીમી—તુ.
તડપનેસે તેરે મયે બેતાબ હું,
કરે ફજલ તુઝપર કરીમા રહીમ.—તુ.
મજ દુર તર્જ.

રાહતેરફ —કરીમ અપનાંહી ગર મદદગાર હો,
તો બન્દા બના કાહેકો ખવાર હો.—કરીમ.
જો શાહજાદી હો શાંમકે મુલકી,
તાઅરસુદ હયે ઊસપર મહે આજાર હો.—કરીમ.
હું ફરજદે શાહેજમાં પર શીદા,
ખુદા જાને કય બહો મેરા યાર હો.—કરીમ.
[રાહતેરફકા આંસુ બહાના, શાહેજમાંકા મનાના.]

મુદસ.

શાહેજમાંન—આંખોસે અપની ખુન અયે બુલબુલ ન તુ બહા,
બહો યુલ હયે મેરે બાગકા, જીસપર હયે તુ શીદા.
શાહેજમાંની નાંમ અયે શાહજાદી હયે મેરા,
હયે પુરશકીર બેઠા મેરા તેરા દીલરબા,
અલ અબ વતનમે મેરે તુ શાદીસે શાદ હો,
મતનબુ હુસુલ ઊસકા હો, તુ બામુરાદ હો.

[બા ઇજ્જતો ખ્યાર હાત પકડ કરે શાહે-
જમાંકા રાહતેરફકા સે બના.]

૩૨ ખચાએ માહવ્યત ઊર્દ્ધ નાદાનકી દોસ્તી યૌર છકા જાંબ.

બાબ હુસરા—પરદા ચોથા.

દીવાં ન ખાના.

[જાંનેજહાંકા શીરાકે આલમજાંનમે બેકરાચી
કરતે દીખલાઈ દેના.]

બચોરવી—રાજલ.—બખસે લખ ઓ બાબાર.—તર્જ.

જાંનેજહાં—

અએ દીલ દીવાંને એ વફા આશનાહકા નહીં,
દોસ્ત કીસકા દોસ્ત હો, જખ બાહ બાહકા નહીં.—અએ.
દોલતો ખુશી કમીનોકો દી હકુને આજ કલ,
કપું બલા પેશા કરે બહો બેવશાહકા નહીં?—અએ.
મએ ન કહેતા થા કે અએ દીલ, વસલકા મત રખ ખીયાલ ?
કર ખયાં ગમ કીસે ઊઠતા અખ જુદાહકા નહીં.—અએ.

[વજીર રૌશનખખતકા આન કર જાંનેજહાંકો
છુપ કર દેખના.]

દીનો હમાં લોકે ધું એક જુગને નાકારા કીયા,
કાંમ મુઝસે હોતા અખ કોહ ખુદાહકા નહીં.—અએ.

[વજીર રૌશનખખતકા જાંનેજહાંકો દીલાસા
દે કર મનાના.]

મુખ મસ.

રૌશનખખત—જાંનેજહાં એ રૌજકા હએ હજતેરાખ બદ,
હર શખ જલાંના છ, હએ એ બેશક અગામ બદ.
જુદાઈ સનમકી ચાદકે હએ પેચોતાખ બદ,
હકમાંએ દહરને જો કીયા ધન્ટેખાખ બદ,
બદસેબી બદ હએ ઊલકતે ખાંનાખરાખ બદ.

જાંનેજહાં—બેશક હમેશાં ધંરકુમે હએ ગમકા સાંમના,
આ આકે મૌત કરવી હએ નીત દમકા સાંમના.
કેસા એ સાંપકે હો બલા સમકા સાંમના,
કરતા હએ દીલ જો કાકુલે પુરખમકા સાંમના,
એ નાતવાંસે હોગા કયા રસતમકા સાંમના ?

શેશનયન—કીસ પર મરતા હવે હસકા નામ તો સે ?
રાએસે મરી વુ એ કામ તો સે.
બન્દા ધર ઊસકે જ કીયામતો સે,
ન કરે બાત, હો સલામ તો સે.
જતા હું ઊસકે ધર પયામ તો સે.

મુ સદ્દસ.

જાનેજહાં—ઊસકે નામી નીશાંકી ક્યા હો ખાખર ?
ખાખરે ઇસકો દેખા એકલી નજર.
થા જો બન્દા તુમારા રસ્કે કમર,
ઇસકો ખીલાયા તુમને શાહી પર,
આયાથા મરે રખરે વાહી,
હવે સનમ મેરા હું બ હું વાહી.

શેશનયન—તુ તો આશકે કુવા હવે ઝોરત પર,
હો તો હવે મરે કોઇ રસ્કે કમર,
માનું એ બાત કેસી તેરી પીસર,
ખવાબ તેરા ખીયાલ હોગા, મગર,
તેરી કીસ તરફ હો કરે ઊલકત ?
રખ દે અબ તેરી તુ પરે ઊલકત.

જાનેજહાં—તુમ હો જોહરાકો સમઝો માંહા નહીં,
હો જુલએખા હવે, યુસુફ આહા! નહીં.
મરે કુરુહ અપના બાદશાહ નહીં,
ક્યા મેરા દીલ મેરા ગવાહ નહીં ?
હો પરી આઘ અપના દેસ બદલ,
ઇસ લીયે કર લીયા હવે મેસ બદલ.

શેશનયન—હવે ઇસી બાત પર જો તુમકો ચકીં,
તો હવે તદખીર ઊસકી માહાજનીં.
બાગમે જાએ જબ હો સહે હસીં,
મેસ ઝોરતકા લોકે જ તું વહીં,
મરે અપનાં ઊસે જતાના ખુશ,
ઊસકે આગે પછાડે ખાંતા ખુશ.

૩૪ ખવાળે ગાહ્યપત લેઈ નાદાંતરી એસ્તી ઔર છક જન્મ

ભએરચી—કુંભરી—અખ ન બળવો શાંમ.—તર્જ.

જાનેજહાં—--તુને અચ્છો બતાવો ભાગ, ધન ધન રે.—તુને.

બનકે સોહનીયાં, ખાવું મોહનીયાં,

જાગે જો મોરો ભાગ, ધન ધન રે.—તુને.

[જાનાં વજરકે સાત જાનેજહાંકા.]

બાબ દુસરા—પરકા પાંચવા.

મ હે લ.

[રાહતેરકા બેકરાઈ કરતે હુવે આના.]

મુસ્તેબાદ-બેતાબ મેરા છ હએ રે.—તર્જ.

રાહતેરકા—

હએ એક રંગ મેરા, તેર હએ હજાર રંગ, એવાર અશ્વગર,
કીસ તરફ જાનુ મએ કે હએ કયા તેરા પાર રંગ, ધીરમે હએ નજર.
હએ.

તુ સખજ હએ, યા સુખ હએ, યા જુદ, યા સુરીદ. હું ઈસ ખીયાલમે,
યુનઝરે દહરમે હએ બરાબર એ આર રંગ, તુ કોનસા મગર ?
હએ.

મએ ર સીઆહ હું, એવાર બહો હએ સાહેબે જમાંમ, હો કીસ તરફ વીસાલ ?
અપના નહીં મીનાતે હએ બએલો નહાર રંગ, એક એકસે હએ દીગર.
હએ.

દમ લખપે આ ચુકા, અએ મસીહા હએ તુ કહાં ? છોકો નહીં અમાં,
હએ વફતે નજ્મ ફક હએ મેરા યુનએઝાર રંગ, જલ્દ આકે લે ખામર.
હએ.

[પુરશહિરકા હીમાફાસે અકડતે આના,

ગલતેરકા હાબરાંના.]

બીલાવલ—કુંભરી.—આવો પીતમ આવો પીતમ.—તર્જ.

પુરશકર—

બુદ્ધિયો શ્યેદા બાગે જહાંમે, રસ્કે ગુલેતર હમીતો હ્યે,
ગુનશને ખુશીમે અયે કુચી, સર્વો સુનોબર હમીતો હ્યે.
બુદ્ધિયો.

શાખ હમી હ્યે, નખલ હમી હ્યે, હમી હ્યે ગુન્ઝા નરગીસ હમ,
સમન હમી હ્યે, ચમન હમી હ્યે, લાલયે આદમર હમીતો હ્યે.
બુદ્ધિયો.

હમી બહાર હ્યે, હમી ખીજાં હ્યે, હમી હ્યે તર, ઝોર હમી હ્યે ખુસ્ક,
નસીમે ચકરી હમારા નાંમ હ્યે, વીસપર સરસર હમીતો હ્યે.
બુદ્ધિયો.

રીઠ નો વુમને કી જાંન હમપર, તો શાંન અફઝુ વુમારી હો,
પરીર કાંઈ જહાંમે વુમ ઝોર રાજ ધન્દર હમીતો હ્યે.
બુદ્ધિયો.

ઝીન્ઝાટી—કુંભરી.—રાજાજી માહે કાહે સતાવો બના.—તર્જ.

રાહતેરહ—

અયે સાહેબ કયા આપકા નાંમ હ્યે? કહો કયા કાંમ હ્યે.—સાહેબ.
હો મૈસુક હર વસ્કમે આપ બેશક,
જાનીંપરહી સાહેબકે ઇરકાંમ હ્યે, કહો કયા કાંમ હ્યે.—સાહેબ.
કયું ઈસ ઘરમે તશરીફ લાયે બના વુમ,
નેહાયત તાઅજઝુઅમે નાકાંમ હ્યે, કહો કયા કાંમ હ્યે.—સાહેબ.

કહ્યાંન—રાજાજી.—કુલહન માંગે સંવારન સારી.—તર્જ.

પુરશકર—મેરી આપ વુ આશકે જાર હો કર,
તો આપા હું મયેંબી તેરા વાર હો કર.—મેરી.
મયેં શાહજાદા જામહા ફરજન્દે શાહ હું,
ઝે સબ સલતનતકા ખરીદાર હો કર.—મેરી.
પીદરને સરે બેન હ્યે પાસ તેર,
કરં ખુશ વુમે તેરા લેલદાર હો કર.—મેરી.

[કરેકરસે ટેહલના પુરશકરકા, રાહતેરહકા
બાગનેકી તજવીજ જુડના.]

૩૬ ખવાબે માહબબત ઊર્ફે નાદાનકી દોસ્તી ઔર છુકા જાનબ.

અ બી યા ત.

રાહતેરૂહ—[પુલ્સે]કૈસા ઇસ ઊલ્લુકે પટ્ટેકા બના સમઝાવું મયે,
કુચ્છ ફરેબ અબ ઇસે ખેલું, તા રેહાઈ પાવું મયે.
[રાહતેરૂહકા સોંચના.]

પુરશઊર—શીક કયા કરતી હો, મુઝસે મીલે અબ દીલ ખાલ કર,
વસ્તકી કાટેંગે રાતે, અએશમે હંસ ખાલ કર.

મુ સ દદ સ.

રાહતેરૂહ—વસ્તતો એક શર્તસે સાહેબ ફરંગી મયે કુબુલ,
આપ બહો બાએ ખજ, તો મુદદઆ હોગા હુસુલ.
શાંમકે મયે મુલકકી શાહજાદી હું, અએ દીલમલુલ,
તખતપર મેરે કોઈ બએઠા હએ આ કર ખુલકુંજુલ.
ઊસે લડ કર આપ મુલકે શામકા લો રાજ ખસ,
તો મયે બાદી આપકી હો જાવુંગી સરતાજ ખસ.

પુરશઊર—કરતા હએ તદખીર ઊસકી યહે દોલાવર આજહી,
શાહસે કહે કર ઊસપ લે જતા હું લશકર આજહી.
ફૌજકા અપની મયે હો જતા હું અફસર આજહી,
નાંમી હો જતા હું મયે મીરલે સીકન્દર આજહી,
બહો ચલાવું તેગ, કે લજે ફલક, કાંપે જૂમી,
ખુનબી ઇતના બહે માહશર તલક કાંપે જૂમી.

[જાના પુરશઊર સરાપા કુસુકા, ઔર
સર કુટના બદબખ્તીસે રાહતેરૂહ રશકે
ફરકા.]

માંડ—રાજલ.—જમશેદકાતો જાંમ ફકત.—તજ્જ.

રાહતેરૂહ—કહે દો યહે કોઈ જકે મેરે શાહ સવારકો,
કુતોને આકે પેરા હએ તેરે શીકારકો.—કહે દો.
છતેછ મુઝસે મીનતા નહીં હએ તો બાઅદ મર્ગ,
કુકરાંને આએગા મેરે કયા બહો મજારકો?—કહે દો.
આએ તજ્જર મુઝે તેરી શાહબાજે અશમ ગર,
તા છોડું અપના તાએરે જાં મયે શીકારકો.—કહે દો.

[આના પુરશઊરકા ખુન બરા ખાનગર
હાતમે લેકર.

જીતા-ખીલાવલ-ધંમેજી કતઆ-ઓ માઈ માઈ.-તર્જ.

પુરશકીર-ઓ જાન, જાન, મએને શાહકી લે લી જાન,
માના જખકે જસને નહીં મરા ફરમાન,
મુએ જસી આન, હુવા મેહી ધ્યાન,
મારે ઉસકો તો હું ખુદ મએ શહે આલીશાન.-ઓ.
ભજી કલહી કૌજ મરી મુએ શરફીસ્તાન,
ચોડ દીનમે દુન્યાકા મએ હુંગા હાકીમ માન,
તીસ પર હએ મેહી ધ્યાન, મુએકો મરી જાન,
દુન્યાકા મએ જીત કર જીત આસમાન.-ઓ.

[આના સીપાહીયોંકે હમરાહ કોતવાલ
અજીજકા મઅ વજીર નેકબખ્તકે,
ઐર અસીર કરના પુરશકીરે રાહ-
તેરહકો.]

અ ખી યા ત.

નેકબખ્ત-જહદ ઇસ દોનો સીરમગરકો ગીરફતાર કરે,
પા બ જ-જીર કરે, તૌકે યુદ્ધ હાર કરે.
જસકા ખુન હસિને કીયા જસકા નમકખ્તાર હએ મેહી,
[પુરશકીરકો દેખા કર.]
વાજેબુલ કલ્લ હએ, ઐર કાખીલે તખવાર હએ મેહી.
મર ગયા શાહ, ગઈ જીતતે શાહી અફસોસ!
ઇસપ નાજીલ નહીં કયું કહેરે ઇલાહી અફસોસ!
જા અએ કુતવાલ તુ અખ શામકા હએ મુદક જહાં,
આલીલ એક શાહકી ઇન રાજે હુકુમત હએ બહાં.
જિસે જા કર કામિલીલ તુ ઇસ તરફ કરનાં બયાં,
હો જો શાહજાદા હમારા ઇસ જયે મેહરેજમાં,
દાજયે જસકોતો હમ શાહકા કરે તખતનશીં,
આન્દકે તુકડેકો અખ માહકા કરે તખતનશીં.

[કુતવાલો વજીરકા જાના, સીપાહીયોંકા
પુરશકીરકો ખીઅતે હુવે હોના રવાના.
એક સીપાહીકા રાહતેરહકે સાગ રહેના.]

૩૮ ખવામે મોહબળત ઊર્ધ્વ, નાદાનકી દોસ્તી ઔર છુકા જન્મ.

રાહતેરહ—જપતો હવે શાહકા વલી અહ કોઇ મેટા ઔર,
જહ કર દે અમે ખુદ મેરે સનમકા અખ તુ દેર.

છલા—હું મરી—નીરવ્યેકી પ્રીત કરે ન કોઇ.—તર્જ.

મએતો દેસ ખ દેસવા ખુંડ પ્રીતી, નાંહી પાયો સખી મારે સાંવરીયા,
કીન ગોવીયનમા મારે મોહનકી બાજ રહી હવે ખાંસરીયા.

મએતો.

માહે કુત બનસીકી એસી બંધી, સુખ બુધ ન રહી બહી બાંવરીયા.

મએતો.

આરસે ગંગકે જમનાં પાર મએ, આઇ બિલંગ કર સાગરીયા.

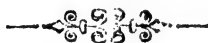
મએતો.

[જાનાં મેકરારી કરતે હવે રાહતેરહકા મઅ સીપાછીકે.]

બાબ દુસરો—પરદા છટો.

બા ગ.

[આલમજાનકા શાહી મરદાંના લીયાસ પહેન
કર સએર કરતે હવે નજર આંના.]

કૌંસીયા—ગજલ.—તુઝકો ગએરેસે ન મીલના.—તર્જ.

આલમજાન—

દીલ હુબાનેકે લીપે હર બર્ગ હવે સનઅત તેરી,

મએ નહીં બુઝબુઝ, જો દેખુ યુઝહીમે રંગત તેરી.—દીલ.

દએર દેખા, કાઅવા દેખા, ઔર કલીસાભી ફીરા,

મુઝકો જો સુરત નજર આઇ, બેહા હવે સુરત તેરી.—દીલ.

શએખકો માંનુ ન માંનુ, ખીરહમનકો મએ કબી,

બસકો માંનુ, જસકે દીઝમે કામાલ હો બિઝફત તેરી.—દીલ.

હવે મુઝે મહે ઇન્તેજાર. અએ રૌનકે અર્જો સમાં,

જતેજ એકબાર હો જએ મુઝે રૂયત તેરી.—દીલ.

[આલમજાનકા સએર કરતે હવે બાગમે
જાનાં, ઔર જાનેજહાંકા જનાને લી-
યાસમે આનકે દરખતોંમે પોશીદા હો
કર ગાંના.]

બરવાં—હું મરી—આવો હમ કર યે પુમકો ખાર—તર્જ.

જાનેજહાં—

દેખો પુમ દુક ધિરભી ચાર, હું તેર ધરકું ખીમાર,
ચરમે કરમસે દેખે અગર વુ, જાએ મેરા આગર.—દેખો.
પુમ પર માહલ, હો નો કાલીલ, ગરસે ન હો ચાલીલ,
કરકે ધાહલ, છોડ ન ખીસમીલ, ઐર લગા એક વાર.—દેખો.

[આલમજાનકા જાનેજહાંકા આવાજ સુન
કર આંના, ઐર જાનેજહાંકા દેખ
કર ગસકે નજવીક ફાલ દરીયાફત કર-
નેકો જાંના.]

જીલા—મસનવી.—ખીખડે ચેહરે પ બેહો નો.—તર્જ.

આલમજાન—કોન અએ નાજની હએ વુ કયું ભલા આહ મ્હાં,
આનેકા ફકમ કીસીકો નહીં સૌદામ મ્હાં.
કીસ લીયે રાતી હએ વુ બાગ મ્હે સુતતાંની હએ,
કયા સતાનેસે કીસીકે વુએ હએરાંની હએ ?

જાનેજહાં—કોઈ દુખાંમે નહીં મુઝકો સતાનેવાલા,
હએ ફકત ધરકું મેરે દીલકા દુખાનેવાલા.
રાવું, સર પીટું, કરું કયું મએ ભલા આહ ! નહીં ?
જીસકો મએ આહતી હું મરી ગસે આહ નહીં.
અએ શહે ખુશાં ખુદકે લીયે દે દાદ મરી,
મેરા દીલબર માયે મુઝકો હએ મ્હે દરીયાદ મરી.

આલમજાન—હએ તાઅજજુબ નો વુએ આહે નહીં ચાર તેરા,
ફરનમે સાની ન દુખાંમે હએ જીનહાર તેરા.
વુ જીસે આહે ખુશા ગસકે લીયે સદ કીસમત,
બેહો નો આહે ન વુએ ગરસા નહીં બદ કીસમત.
કીસપ આશક હએ વુ અપ ગસકા મુઝે નાંમ બતા,
કોન હોતા નહીં હએ વુઝસે સનમ રાંમ બતા ?
ઐર તો ઐર, વુએ હોતી નો બીલફત મરી,
મએ નીકાફ કરતા વુએ દેકે ફકુમલ મરી.

૪૪ ખવામે માહજ્જત હોઈ, નાકાંનકી કોરવી ઔર છાં જાંજસ.

જાનેજહાં—હાશીજ અલાહા ફુકમતકા તેરી હરમ હો,
કયા શહે ફરન મુએ તેરી મદાઈ કમ હો !
તેરસી ચકલ કહાંસે કોઈ લાએ જાંની,
દીલ જો આશકકા તેરે આકે લુબાએ જાંની.
વોલી દીલખર હએ વુ મએ છસપ મરા કરવી હું.
ધરકમે તેરહી સદે આહા ! બરા કરવી હું.

આલમજાંન—જો હો હરજઈ જોસે ધરકમે કયા કાંમ બલા ?
મુશત ઊલફતકો કીયા વુને કયું બદનામ બલા !
અખતલકતો યા કોઇ ઔરહી દીલખર તેરા,
મુઝકો ખયા જો હસી, બરને લગી દમ મરા.
ધરકમે ફઝલ હુવે મુઝપ સખ ધજહાર તેરે,
ખુબર જીતને હએ શાહદ બેહો હએ સખ યાર તેરે.
આજ જો કરકે નીકાહ મુઝસે વુ વાસીલ હોગી,
કલ મીલા દુસરા તો હસપબી માહલ હોમી.
વુઝકો તસલીમ હએ ઔર હએ તેરી ઊલફતકો સલાંમ,
જા મેરે ખાગસે વુ, તેરી માહજ્જતકો સલાંમ.

બરહુસ—કુમરી—વીયા માહે કાહે અગનમે.—તર્જ.

જાનેજહાં—માહે નાય તો સંગ આસા હએ મનકી,
ઔર સજનકી, પીત અએ માહનકી,
તો સૌગંદ તોરે ચરનકી.— માહે.

[પએરૌંપ ગીરના જાનેજહાંકા આલમજાંનકે.]

કયા કુવારી, હું તોપે વારી,
જોખન ધન જો જતનકી ;
તોહુપે વારં, જીબી નીસારં, સુન મે અરજ ખીરહનકી.—
માહે.

[આલમજાંનકા જાનેજહાંકો છોડ કરે
દુર હટ જના.]

મુ સ દદ સ.

આલમજાંન—

[ખુદસે] મહેર રખશાંસા હએ ચેહરા જીલવગર, મએ કયા કર ?
દીલ લુબાવી હએ મરા રફકે કુમર, મએ કયા કર ?

આજકે સાદીકળી હયે મેરી, મમર મયે કયા કરે ?
 મેલી યૌરત, મયેલી યૌરત, શબ બસર મયે કયા કરે ?
 મદ કરે મુઝકો, યા મે મદ હો અયે કી'શીયા,
 એક હુવે દાનોકે દીલ, અબ હોં ન દો અયે કી'શીયા.

જાનેજહાં—મશ્મ ગીધાં, સીના ખીધાં, રંગ ફકે યૌર ચેહેરા જદે,
 નાંબાએ જાંગાહા હયે, બરતી હું તીસ પર આહે સદે.
 પુઝસા ફુનાંમે નહીં ખેરહમ હોગા કોઇ મદે,
 મી કશદ દામન જેમન આંકે મરા ખરબાદ કરે,
 હાએ ! અહલાહ હુલ્કે કુચ્છ અબ મુઝકો જીનેમે નહીં.
 જીસપ મયે મરતી હું, ઊસકે રહમ સીનેમે નહીં.

[જાનેજહાંકા તલમલાંના, યૌર આલમ-
 જાંનકા મનાંના.]

આલમજાંન—ઈસ તડપનેસે તેરે છાતી મેરી ફટ જતી હયે,
 મુઝકોલી આહ હયે બ્હો જો આહ પુ દીખલાતી હયે.
 મુનકે મેરા હાલ મુઝકો કીસ લીપે શરમાતી હયે,
 જૈસી પુ હયે, વૈસી મયે, કયા અપનેસે બન આંતી હયે ?
 મદ કરદે મુઝકો ખાલીક, તો તેરા શોહર બનું,
 યા તો હોજ મદ પુ, તો મયે તેરી દીલબર બનું.

જાનેજહાં—ફખતર અયે શાહે હુસ્ન મયે હું ઊસ ફકીરકી'
 મેહદ હયે મેહર જીસપ ખુદાએ ફકીરકી,
 મકુબુલ હયે દાઆ મેરી યૌર મેરે પીરકી,
 અલતી મેરી મુરાદ તો હયે આલ તીરકી.
 એ ફજલે હકસે યહાંકા યાંહાં મેરા તૌર દેખ,
 યૌરત હું યા મયે મદ, મુઝે અબ બ ગૌર દેખ.
 [મદાંને લીબાસમે જાહીર હોના જાનેજહાંકા,
 યૌર શરમાંના આલમજાંનકા.]

રાજલ—હંબ ઊસ ગુલેરાઅનાંકા.—તજ.

આલમજાંન—કયા હકતેરા પરજાજ તેરી અશ્વગરી હયે,
 હરએક આહ દેખો તો શરારતસે બરી હયે.—કયા.

૪૨ ખવાબે મોહબ્બત હોઈ, નાદાનકી દોસ્તી ઔર છુકા જાન બ.

પજામુરદા કયું કરતા હયે તુ દીલ અયે યુલેરાઅનાં,
શામે શજરે ધરકું મરે દીલમે હરી હયે.—કયા.
મરતા હયે તુ મુઝ પર તો મરે લગ જ ગલેસે,
મોંડીભી તેરી તુઝપ દીલોજાંસે મરી હયે.—કયા.

[આલમજાનનકા જાનેજહાંકો ગલેસે લગાંના,
દરખાંનકા આંના.]

અ બી યા ત.

દરખાંન—ઔર ધરસેભી અયે શાહ જુશાંન હો,
ઘે શીદવીકે માઅરજે પર દયાંન હો.
દરે બાગ પર આયા હયે એક ફકીર,
હયે સાત ઊસકે એક લડકાભી દીલપજુર.
હયે મુસ્તાફ દોનો મુલાકાતકે,
તલબગાર હયે તુમસે દો ખાતકે.

આલમજાનન—લે આ જાકે ઊન્કો યાંહાં જુદ જા,
જહાં હયે બેહો દોનો બેહાં જુદ જા.

જુલા-ગાડા—રાજલ.—એજ ખીરીયાં લે ગઈ.—તર્જ.

જાનેજહાં—

દાઅવાઅે મકતાબ તુઝકો કયું મરે જાની નહીં?
આખનેમે દેખ લે તુ જુદ તેરે સાંતી નહીં.—દાઅવાઅે.
કાકુલે પેચાંમે તેરે પજાઅે આશકું શીરે,
તો કીસી દીન હોગી ઊસકો ફેર પરેશાની નહીં.—દાઅવાઅે.
ખવાબમે તુ આયા ઔર ભેજ હયે યુસુફસા ગુલાંમ,
તેરી આશકું થી જુલઅેખા ઊસકી દીવાની નહીં.—દાઅવાઅે.
રોનકે યુલજારે દુનયાં અયે ગુલે રાઅના હયે તુ,
પર રવીશ જુલજુલકી મુઝમેહી ખુશ હલહાંતી નહીં.—દાઅવાઅે.
[આંના પીરમદકા મેહેરેજામાંકે હમરાહ.]

અ બી યા ત.

જાનેજહાં—અયે મુશરફ પીદર મેરી તસલીમ લો,
પીરમદ—હો તુમ શાહ ખેટા. યા બે શાહ, કહો ?

[ખગલગીર હોના પીરમદકા જાનેજહાંસે.]

જાનેજહાં—પીદર હું મયે બન્દા, હયે અફસર જનાબ,

મેહરજમાં—[આલમજાનકો] તુમે અર્જ તસલીમ કમતર જનામ.

આલમજાન—[પુરસે] મેરા રહેતો મેહરજમાં બાધ હયે!

પીરમદે—અયે શાહ હમને દીલમે રહે ડયેરાઈ હયે,

આલમજાન—અયે શાહજી મુનો મેરા ફરમાન તુમ,
રહો આજકે રાજ મહેમાન તુમ,
કરે ગુસ્લ ઐર પહેનો પોશાક આપ,
હમે કીલયેગા ન ગમનાક આપ.

પીરમદે—પુદા પર તવક્કલ હમે આહીયે,
ન બસ્તી ન જંગલ હમે આહીયે.
મદાઈમે જાતા હયે દીનતો ગુજર,
જહાં આઈ શમ જહાં ફકીરોંકા ધર.
સે રહેતે હયે અમ યાદે માઅમુદમે,
ગુમારેગે શમ યાદે માઅમુદમે.

[આંના વજર રોશનબખ્તકા મુલકે ધરાકુંકે
કુતવાલ અજુજકો લે કર.]

મુકુંકુંકી ફીકું.

રોશનબખ્ત—

તસલીમ અયે શાહા લીલયે, નીત જાંમે અશરત પીલયે,
ઈસ સુ નીગાહ ટુક કીલયે, દાદ ઈતકી હયે સો દીલયે.

આલમજાન—

કહીયે તો કયા ફરીયાદ હયે? દીલ કીસ લીયે નાશાદ હયે?
કી આપ પર બેદાદ હયે, જો કોતસા જલ્લાદ હયે?

અ બી યા ત.

અજુજ—હોવે શાહ ઈસ્સેબી બુલંદ ઈકિયાલ,
હું મયે મુલકે ઐરાકુંકા કુતવાલ.
બાદશાહ થે જહાંકે શાહેજમાં,
ઊંકે ફરજન્દ દો થે જાંનેજહાં.
એક દુખંતર થી પુખ્તા કાંમ જનામ,
થા આલમજાન ઊસકા નાંમ જનામ.
નેક ફરજન્દબી થા એક શાહકા,
નામ મેહરજમાં થા ઊસ માહકા.

૪૪ ખવામે માહવ્યત વીરૂ, નાદાંતકી રોરવી ઓર છક જાનખ.

વાસદાને કી ઊંકી જખ રહેલત,
દુસરી, શાહને કર હી એક ઓરત.
જીવમસે ઊસકે દોનો બેચારે,
બાગે હએ મુલકસે હા આવારે.
ચહાતે હએ અખ આહસકાર બને,
કે કરે શાહ શહેરીવાર બને.
મુલકમે આપકે ઊંહોકા પતા,
મીલ સકે ગર તો હમકો દીલે બતા.

આલમજાંન—પતા બીનકા લગાવુંગા મએ હાં,
હએ મગર ખએરીયતસે શાહેજમાં?

અજીજ—તો મલકા હએ દુસરી અએ શાહ,
બીસને લાઈથી એક પીસર હમરાહ.
એ હુવા કાંમ બીસ બદઅખતરસે,
ખવાબમે શાહકો મારા ખન્જરસે.

[આલમજાંનકા હએબત ખાંના.]

રખ્યા હમ સખને કરકે કુએદ બીસે,
અખ અજલકા કરેગે સએદ બીસે.

[આલમજાંનો મેહરેજમાંકા આહ વ અફસોસ
કરના, સખકા તઆજજીમ હોના.]

આલમજાંન—હએ! કયા મર ગએ મેરે અખ્યા,
કુચ કધું કર ગએ મેરે અખ્યા?
પાવું તુમકો કહાં મેરે બાબા,
તુમને છોડી જહાં મેરે બાબા.
રખતી બીમીદ થી બહોત ગમખવાર,
હા તુમારા કહીં મુએ દીદાર.
બેવીદરકે બહોત મએ મુજતર હું,
આલમજાંન મએ ઊંકી દુખતર હું.

[મેહરેજમાંકા આલમજાંનકા પએજાંન કર
ગયે લગાંના.]

મેહરેજી—કોન ? આલમજાન ઓ બહેન મેરી !
 દીદસે તેરીતો હુરી સેરી.
 કેસી આપ મગર ખાખર અફસોસ !
 અપને બાબા ગયે યુજર અફસોસ.
 દીલકી દીલમેહી રહે ગઈ ઊમીદ
 આખેરીબી હુરી ન હમકો દીદ !

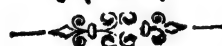
આલમજાન—ફાએદા કયા હયે ભાપ રાનેસે,
 હોગા નુકસાન વફત ખાનેસે.
 ચસો મુલકે એરાકુમે ભાપ,
 પુમ હો મહેમાન મેરે જેઆપ.

[આલમજાનો મેહરેજીમાકા મચ્ચ જાને-
 જહાંકે જાના, સખકા પીછે પીછે હોના
 રવાના.]

બાબા દુસરા—પરદા સાતવા.

દર આ ર.

[વુજરાવોંકા અપને અપને ઓધેપર અખેરે-
 હુવે નજર આંના, પુરશઝીરો નુરજે-
 હાંનકા ગીરફતાર કીયે હુવે દીખનાઈ
 દેના, પુરશઝીરકા ગુલ મચ્ચાંના, રાહતે
 રહકા ઊન્કે હમરાહ ગીરફતારીમે દી-
 ખનાઈ દેના.]

જીલા-ખીલાવલ.—ઈંગ્રેજી તર્જી.—ઓ માપ માપ—તર્જી.

પુરશઝીર—દેખ, દેખ, દેખ ઓ વજરે ખેલમાન,
 છોડ મુઝકો વર્ના મચ્ચે લુગા તેરી જાન.
 સખકા મચ્ચે સુનતાં, હું ખે આલીશાંન.
 આખર કયું મેરી લેને ચહાતે હો શયેતાં?—દેખ.
 માદર, માદર, માદર ઓ માદર મેહરખાંન,
 તોડ મેરી ખેડી મારું સખકો ધસી આંન.
 મુઝકો પરશાંન, કરતે હચ્ચે બ્હો જાંન,
 મેરે ધરસે નો પલે હચ્ચે ખા કર આખાનાં.—દેખ,

૪૬ ખવામે મોહખત ઊર્ફ, નાદાંનકી દોસ્તી ઐર છુકા જાનમ.

પીયુ—રાજલ.—કહું કયા ફલકકા સતાયા હું મએ.—તર્જ.

નુરજહાંન—જો અચ્છીલી હોતી તેરી આલ ખેટા,
તો કયું એસા હોતા મેરા હાલ ખેટા.—જો.
કયું બદકાર કહેલાતી આલમમે માંદર,
ન તુલસા જો હોતા બદઅમ્ આલ ખેટા.—જો.
બલેકે લીયે તેરે દુ-યાંમે મએને,
ન કયા કયા કીયે હએ બદઅમાલ ખેટા.—જો.

[દાખેન હોના અજુજ કુતવાલકા.]

અજુજ—આમદકા શાહજાદેકી મુજ્જદા તમામકો,
લે આયા મએને શામસે ઊસ નેકનામકો.
કયું કર ન શાદમાની હો અપ્પ ખાસો આમકો,
પાયા હું શાહજાદાએ આલી મુકામકો.
મેહરેજ માંકે આલમેજાંબી અયાં હએ સાત,
ફાલીય નહીં હએ માહજ, હએ જાંનેજહાંબી સાત.

[આંના મેહરેજ માંકા શાહજાદા લીયાસ પહેન
કર અલમજાનો જાંનેજહાંકે હમરાહ,
વજર રૌશનખખત ઐર પીરમદકો સેકર,
વજર નેકખખતકા જા કર તાજ લાના,
ઐર મેહરેજ માંકો પહેતાના, સખકા શેર્તે
તાઅજુમે આદાબ બજાંના, પીરમદકો
નુરજહાંનકો દેખ કર ઘખરાંના.]

અબી યા ત.

પીરમદ ———અએ બાંને મુઝકો દે ગહ કીસકા જીગર થા બ્હો,
જો બદઆ મએને પાલા કયા, તેરા પીસર થા બ્હો?

નુરજહાંન ———મેરા નહીં થા, થા બ્હો પીસર મેરી સૌતકા,
કયું જુઠ બોલું, આ ગયા જાવ વફત મૌતકા.
જાવ સૌતકો મેરી હુવા ફરજ-દે ખુશસીયર.
મુઝકો હસદ હુવા કે રહે બએકેગા તખતપર,
થી દદ જેમે બ્હો મએને બદઆ ઊઠા લીયા,
ઐર શામકે વફત લાકે તુમે શાહજા દે દીયા.
બદઆ દીખાયા ઊલુકા ઝેર શહરીયારકો,

કે રહે હુવા તુમારી મલેકા વીકારકો.
 ઇસ ગમસે ઊસ ગરીબ મલેકાને જાન દી,
 શાહકોબી જોતને નહીં દો દોન અમાન દી.
 રહે મક્ક મેરા મુશવહરે આમ હો ગયા,
 મુઝકો બદર શહરસે વજીરેનિ કર દીયા.
 ઇસ લડકેકો લે આપ હું મયે ઇસ દ્યારમે,
 શાહજમાંસે કરકે નીકાહ થી બહારમે.
 ઊસ શાહકો મારા હયે રહે બદઅખતરને જાનસે,
 અફસોસ ! જો દીયા મુઝે દોનો જહાંનસે.

[વજીર નેકઅખતકા રાહતેરહકો છોડના]

પીરમદ—જો બચ્ચા લાફે જાંનેજહાં ઇસને મુઝકો દી,
 હો દુસરા નહીં હયે કોઈ, ખાસ તુઝકો દી.

રાહતેરહ—[જાંનેજહાંકો] જખતો હકીકી બાઈ ખીરાદર મે
 યે તુ

[રાહતેરહકા જાંનેજહાંકો ગલે બગાં

કુદરતસે મયે બચી વર્ના શૌહર મેરે યે

જાંનેજહાં—હમશીર સચ હયે બાત કે મેરાબી હા

તેરી તરફ બહેનકી તરફ થા અયે નેકજાત.

રૌશનઅખત—[જાંનેજહાંકો] શાહ અબ બદોંકી બદોતો તમામ કોઈ,

અલકર સમ્બાલો શાહી તુમ અબ મુલકે શાંમકી.

મેહરેજમાં—કાતીલ હયે જોડે મેરે પીદર જી વીકારકા,

ખીન્જર મુસ્તહફ હયે હો બે શુખ્દા દારકા.

ઇસ કાહેશાકાબી હો તહે ખાક અબ મુકાંમ,

ઇસકે સંખસે ખવાર જમાના હુવા તમાંમ.

[પુરજોરે નુરજહાંનકો સીપાહીયોંકા

ગીરફતાર કરકે લે જાના.]

જાંનેજહાં હયે અબતો ચેહી મુદઆ મેરા,

હમશીરસે તુ દસ્ત મેરી અબ મીલા તેરા.

જાંનેજહાં—મયે તો હમેશાં હું તહે ફરમાન આપકે,

ફહીયેતો કુદમોંપર હો શીદા જાન આપકે.

[મેહરેજમાંકા જાંનેજહાંકે હાતસે આલમન

જાંનકા હાત મીલાના.]

૪૮ ખવાયે મોહખત ઊર્ફ, નાદાંતકી રોરતી ઓર છકા જામલ.

રાહતે રૂઢ—[મેહરેજ માંકો] ઘોકમે ડાલા ગુમને મુઝે આકે ખવાયમે,
કય તક રખોગે મુઝકો બલા મહે અમળખમે ?
જાનેજહાં-[મેહરેજ માંકો] ખીજમતમે આપકી મેરી હમશીર હો કુબુલ,
મેહરેજ માં—આગે વીસાલમે મયે ચલાતાયા પેહી ફુલ.
[જાનેજહાંકા મેહરેજ માંકે હાતસે રાહતે-
રૂઢકા હાત મીલાંના, સખકા સાત મીલ
કે શાદી મુખારકબાદીકા ગાંતા ગાંતા.]

ઝીન્ઝાટી—રાજલ.—મુત્રમે ખુશ નવાખીગો.—તર્જ.

સખ—

અએશો ખુશી મુદાંમ હયે, નાખુદ ગમકા નામ હયે,
ડીન્દોંકા હજ્જદેહાંમ હયે, તકુવાકો અખ સલાંમ હયે.
મુત્રમે ખુશ નવાખીગો, તાજા ખ તાજા નૌ ખેતો,
ખાદયે દીલ કુશ ખેતો, તાજા ખ તાજા નૌ ખેતો.—મુત્રમે.
દીકે એહતેમાંમમે, અર્જો સમા હયે કાંમમે,
રે હયે કીયામમે, બજમે મહે તમામમે.—મુત્રમે.
જમાંસા શહરીવાર, રાહતેરૂઢકા હયે વાર,
જહાંસા તાજદાર, આલમેજાંપે હયે નીસાર.—મુત્રમે.
રૌનકે બજમમે સત, હોવે મુખારક અએ ખુદા,
અએશો ખુશી હયે હખતેદા, હરસુ મહે ચલતી હયે રૂઢ.—મુત્રમે.

વીક્ટોરીયા નાટક મંડલીના

ઉર્દુ ગાયણ યુક્ત નાટકો.

	રૂ.	આ.
સીતમે હામાંન.....	૦	૮
હુમાયુન નાસીર.....	૦	૪
હીર રાંઝા.....	૦	૪
બેનજીર બદ્રેમુનીર.....	૦	૪
પુરન ભગત.....	૦	૪
હાતમ બીન તએ તથા બોલે મીયાં.....	૦	૮
ફીસાનએ અન્નધબ.....	૦	૮
જફાએ સીતમગરી તથા મીયાં પીસુ.....	૦	૬
ધનસાઈ માહમુદશાહ ગજનવી.....	૦	૮
જલસએ દીલપસંદ તથા ફરેબી મોહબ્બત.....	૦	૪
સએકુસ સુલેમાન.....	૦	૪
નુરદીન ઐર હુસ્નઅફરોજ.....	૦	૨
ચમ્પેલી ગુલાબ.....	૦	૨
જુદમે અજલમ.....	૦	૬

સીતમે હામાંન—અન્નધમે ઊલફત—હીર રાંઝા—

બેનજીર બદ્રેમુનીર અને પુરન ભગત એ પાંચ

ખેલોની સાથે બાંધેલી ચોપડીના..... ૧ ૦

જફાએ સીતમગરી—હાતમ બીન તએ અને ફીસા-
નએ અન્નધબ એ તરણડે ખેલોની સાથે

બાંધેલી ચોપડીના..... ૧ ૦

મીયાં પીસુ ઐર બીબી ખટમલ—નુરદીન ઐર

હુસ્નઅફરોજ—ચમ્પેલી ગુલાબ—જલસએ દીલ

પસંદ—ફરેબી મોહબ્બત અને બોલે મીયાં એ

બધાની સાથે બાંધેલી ચોપડીના..... ૦ ૮

ખબર-ઉપલા સર્વે ખેલો હંમેશ સુધી છાંપી પ્રગટ કરવાના
તમામ હફ મીશીઅરસ જેહાંગીર બેજનજી કરાંણી તથા
કાવશજી પેશાનજી શરાફે 'વીક્ટોરીયા નાટક મંડલી'ના
માલિકો પાસેથી વેચાતા લીધાછે, તેથી કોઈ પણ શખ્સ અથવા
શખ્સોએ છાંપી અથવા છપાવી પ્રગટ કરવા નહીં અને જો કરશે
તો ધારા પ્રમાણે જાપમદાર થઈ નુકશાની ભરી આપવાને લાયક થશે.

ઠેકાંણુ—કોટમાં; જેહાંગીર બેજનજી કરાંણી, નાં ૧૮,
પારસી બગ્ગર સ્ટ્રીટ, તથા અલાયન્સ પ્રીન્ટિંગ પ્રેસ, નાં ૭,
મરીન સ્ટ્રીટ, મુંબઈ.

